Döda Akademiens handlingar

från år 2007

”Dödens
barmhärtiga
och
vackra
värdighet”

Till
Konungen

”Innan jag överger hoppets skandal
och går hem till mig, Hölderlins torn
låt mig ännu en sista gång
få hålla er gråt i min famn
och dra den försiktigt
över dessa döda
akademiens strängar”

Döda Akademien är en fristående internationell litterär akademi på tidlös nivå, grundad 12.7.2007 av Friedrich Nietzsche, Vilhelm Ekelund och Friedrich Hölderlin, med avsikt att arbeta för de döda författarnas och det döda språkets värdighet i samtiden, främst inom skaldekonsten, filosofin och religionen.

Varje år, på nobeldagen 10 December, utdelar Döda Akademien ett nobelpris. Pristagarna utväljs i första hand från de dödas värld.

Döda Akademien är ett litterärt kloster, lydande under Den Heliga Naturens Orden.

Döda Akademien leder arbetet vid Institutionen för litteraturhistoria vid Nya Jerusalems universitet, och bedriver en regelbunden föreläsningsverksamhet utifrån denna position.

Följande stadgar fastställdes 112.7.2007:

§ I Döda Akademien består av aderton ledamöter. Detta tal skall inte förökas.

§ II Döda Akademien är upprättad av Guds Ande med uppdraget att vara en "världsakademi på tidlös nivå", och vårda om de över hela världen döda författarnas arv. Den vill arbeta för det döda språkets värdighet och höghet i samtiden, särskilt inom skaldekonsten, filosofin och religionen.

§ III Döda Akademien skall med jämna mellanrum utdela stipendier åt döda författare, för att främja sina intressen i de dödas värld.

§ IV Döda Akademien skall bedriva en regelbunden utgivning av kommentarer till de vackraste författarna och skriftpärlorna under ledning av ständige sekreterare. Denna utgivning skall kompletteras med litteraturhistoriska översikter, likaså under ledning av ständige sekreterare.

§ V Döda Akademien skall utarbeta en ordbok över de fem viktigaste språken, latinet, grekiskan, engelskan, tyskan och franskan, med förebild i Svenska Akademiens Ordbok. Tyngdpunkten skall ligga på grekiskan och latinet. Detta värv skall genomföras under ledning av våra filologer, till en början blir det Friedrich Nietzsche som får ta ansvaret för detta arbete. Ständige sekreteraren skall befrias från ansvaret därför, så att han kan koncentrera sig på ledningen av de litteraturhistoriska verken.

§ VI Varje torsdag, kl. 17-19, året runt, med undantag av sommartid, då klockslaget är 12-15, bör ledamöterna infinna sig till veckosammankomst runt det stora bordet i Nobelbibliotekets läsesal i börshuset, Gamla Stan, Stockholm. Ifall de råkar har stängt, av någon anledning, hålls sammankomsten i Stadsbibliotekets läsesal kring borden framför litteraturvetenskapliga hyllorna i Facksal 4. Har de också stängt, hålls det i hemma hos ständige sekreterare. Ingen annan rekvisita behöves än nitton små värmeljus, som placeras på bordet, ett ljus i mitten, och de resterande aderton runt omkring i en ring. Vart och ett av de aderton ljusen får ett av ledamötenas namn på sig. Ljuset i mitten skall egentligen tändas, men p.gr.a. bibliotekariens förbud får det vara otänt. Även resten av ljusen skall vara otända. Denna sammankomst är sluten, ej öppen för andra än ledamöterna. Kan inte ständige sekreterare närvara fysiskt av någon anledning, är han förpliktad att närvara andligen.

Andra saliga andar än ledamöterna förbjuds att kommentera samtalen under sammankomsten, utan ifall de lyssnar, är de hänvisade till eftersnacket, först då får de tillträde till diskussionen.

§ VII Till varje gång bereder ständige sekreterare en dagordning, som skall omfatta minst följande punkter

1) Ständige Sekreterare hälsar välkommen, och en ledamot inleder med att läsa upp en dikt ur den gemensamma diktskatten, med åtföljande kommentar (Ledamöterna turas om detta uppdrag. Alla dessa dikter/ kommentarer skall sedan inlemmas i kommentarverket.
2) Ordbokskommitténs ordförande framlägger sin redovisning från senaste kommittésammankomst.
3) Nobelkommitténs ordförande framlägger sin redovisning från senaste kommittésammankomst. Till varje gång har en av ledamöterna i kommittén tillberett en presentation av en nobelkandidat/nobelpristagare, som sedan inlemmas i litteraturhistorieverket.

4) Stipendiekommitténs ordförande framlägger sin redovisning från senaste kommittésammankomst. Till varje gång har en av ledamöterna i kommittén tillberett en presentation av en stipendiat, som sedan inlemmas i litteraturhistorieverket.
5) Inträdestalen/nobeltalen/essätalen hålls.

6) Övriga frågor vädras.
7) Sammankomsten förklaras avslutad.

§ VIII En gång om året, 20 December, hålls det en offentlig högtidssammankomst i Nobelbibliotekets läsesal. Då inbjuder vi en skara saliga andar och ett fåtal levande människor att lyssna till oss. För att inte läsesalen skall bli överfull, har endast inbjudna levande människor tillträde till högtiden, förutom de som av en slump råkar befinna sig i salen. Under denna sammankomst håller nyinvalda ledamöter sitt inträdestal (förvisso knäpptyst, genom andesignaler, så att inte bibliotekarien börjar bråka). Kommunikationen med de levande gästerna sker skriftligt, så inte bibliotekarien märker vad som är på gång.

§ IX En gång om året, på Nobeldagen den 10 December, utdelar Döda Akademien ett litterärt Nobelpris åt de döda, för att komplettera Svenska Akademiens utdelning genom historien. Vartannat pris skall gå till en utländsk författare, och vartannat till en inhemsk. Vi vill främst uppmärksamma självklara nobelpristagare under 1900-talet, som inte har fått plats i de belönades skara, men också fylla i den lucka som tiden före nobelprisets upprättande kan sägas innebära i Nobelprisets historia. Nobelprisutdelningen sker i Nobelbibliotekets läsesal, och den inbjudna nobelpristagaren håller ett nobeltal, som införes i ständiga sekreterarens litteraturhistoria. Alla pristagare och alla priskandidater skall presenteras i denna litteraturhistoria.

§ X Döda Akademien skall utge en litterär tidskrift, "Tidskriften Delta", sex gånger om året, i häften på 36 sidor. Den skall betraktas som Akademiens främsta publiceringsorgan. Upplagan låses vid 70 exemplar, nytryck tas ej, prenumerantskaran låses vid 50 prenumeranter. Ständige sekreterares tält-livsstil tillåter ingen framgång, och endast minimal byråkrati.

§ XI Med inkomsterna för tidskriften skall Döda Akademien bedriva en utgivning, på "Tidskriften Deltas förlag", bestående av högst sex titlar per år, främst avsedd för ständige sekreterarens litteraturhistoria, litteraturhistoriska kommentarverk och Döda Akademiens handlingar, som består av ständiga sekreterarens protokoll från varje veckosammanträde. Upplagan på varje skrift författad av ständige sekreterare begränsas till 30 exemplar, och av dessa trycks inga nya upplagor (återigen hänvisas till ständige sekreterares tält-livsstil som förhindrar större byråkrati). Köpelserätten av dessa 30 ex. helgas åt vissa av Döda Akademien utvalda personer. Rättigheterna till alla våra utgivningar, utom tidskriften och skrifter författade av andra än ständige sekreterare, släpps fria, för att vi inte skall kunna tjäna pengar på dem utöver vad vi behöver.

§ XII Ständige sekreterare tillåts idka ett visst begränsat engagemang i Romantiska Förbundet och deras tidskrift Aurora, annars förbinder han sig att begränsa sin koncentration till sitt ämbete i Döda Akademien, och bör tacka nej till övriga erbjudanden. Detta gäller endast det skriftliga arbetet.

§ XIII De inkomster som blir över efter tidskriftsutgivningen och förlagsarbetet, går till ständige sekreterarens lön.

§ XIV I redaktionen för Tidskriften Delta och det därmed förbundna förlaget ingår följande tillsvidare:

Chefredaktör: Lars Larsen

Korrekturläsare: Jonathan Jonsson

Innehållsgranskare: Vilhelm Ekelund

Skattmästare: Jesus från Nasareth

Layoutare: Pindaros

Distributör: Verner Boström

§ XV När en ledamot i Döda Akademien dör (man dör nämligen också i andevärlden, och återföds på Tellus - ett evigt kretslopp), skall man välja in en ny lämplig ledamot genom inbördes diskussion och vid behov, enkel omröstning. Vid inval skall den nya ledamotens intellektuella och praktiska lämplighet för plikterna inom Akademien beaktas. Ingen skall väljas in endast på basen av ära och anseende.

§ XVI När en ny ledamot tillsättes, är denne tvungen att hålla ett inträdestal över döde ledamoten, på den årliga högtidssammankomsten. Detta tal skall införas i Döda Akademiens handlingar.

§ XVII Stadgarna bör förnyas då förhållandena kräver det.

Veckosammankomst I
12.7.2007

Det fasttälldes att följande namn skall besitta våra aderton stolar:

Stol 1: Friedrich Hölderlin
Stol 2: Vilhelm Ekelund
Stol 3: Friedrich Nietzsche
Stol 4: Samuel Johnson
Stol 5: Poul Madsen (det var endast jag som ensidigt drev igenom beslutet att tillsätta honom)
Stol 6: Tor Ulven
Stol 7: Lars Larsen (ständige sekreterare)
Stol 8: Pindaros
Stol 9: Sören Kierkegaard
Stol 10: Frédéric Godet (jag som envisades igen)
Stol 11: Jesus
Stol 12: Emanuel Swedenborg
Stol 13: Pontus Wikner
Stol 14: Elias Aslaksen (Återigen jag som envisades)
Stol 15: Johannes Edfelt
Stol 16: Gunnar Björling
Stol 17: Verner Boström
Stol 18: Platon

Andra kandidater som diskuterades: Frans G. Bengtsson, Waldemar Rudin, Novalis, Henry David Thoreau, Tarjei Vesaas, Henrik Schück, Moses, Paulus, evangelisten Johannes, Lichtenberg, Edith Södergran, Emile M. Cioran, Horatius, William Shakespeare, Johann Wolfgang Goethe, Emily Dickinson, Mäster Eckhart.

Följande stadgar fastställdes:

§ I Döda Akademien består av aderton ledamöter. Detta tal skall inte förökas.

§ II Döda Akademien är upprättad av Guds Ande med uppdraget att vara en "världsakademi på tidlös nivå", och vårda om de över hela världen döda författarnas arv. Den vill arbeta för det döda språkets värdighet och höghet i samtiden, särskilt inom skaldekonsten, filosofin och religionen.

§ III Döda Akademien skall med jämna mellanrum utdela stipendier åt döda författare, för att främja sina intressen i de dödas värld.

§ IV Döda Akademien skall bedriva en regelbunden utgivning av **kommentarer** till de vackraste författarna och skriftpärlorna under ledning av ständige sekreterare. Denna utgivning skall kompletteras med litteraturhistoriska översikter, likaså under ledning av ständige sekreterare.

§ V Döda Akademien skall utarbeta en ordbok över de fem viktigaste språken, latinet, grekiskan, engelskan, tyskan och franskan, med förebild i Svenska Akademiens Ordbok. Tyngdpunkten skall ligga på grekiskan och latinet. Detta värv skall genomföras under ledning av våra filologer, till en början blir det Friedrich Nietzsche som får ta ansvaret för detta arbete. Ständige sekreteraren skall befrias från ansvaret därför, så att han kan koncentrera sig på ledningen av de litteraturhistoriska verken.

§ VI Varje torsdag, kl. 17-19, året runt, med undantag av sommartid, då klockslaget är 12-15, bör ledamöterna infinna sig till veckosammankomst runt det stora bordet i Nobelbibliotekets läsesal i börshuset, Gamla Stan, Stockholm. Ifall de råkar har stängt, av någon anledning, hålls sammankomsten i Stadsbibliotekets läsesal kring borden framför litteraturvetenskapliga hyllorna i Facksal 4. Har de också stängt, hålls det i hemma hos ständige sekreterare. Ingen annan rekvisita behöves än nitton små värmeljus, som placeras på bordet, ett ljus i mitten, och de resterande aderton runt omkring i en ring. Vart och ett av de aderton ljusen får ett av ledamötenas namn på sig. Ljuset i mitten skall egentligen tändas, men p.gr.a. bibliotekariens förbud får det vara otänt. Även resten av ljusen skall vara otända. Denna sammankomst är sluten, ej öppen för andra än ledamöterna. Kan inte ständige sekreterare närvara fysiskt av någon anledning, är han förpliktad att närvara andligen.

Andra saliga andar än ledamöterna förbjuds att kommentera samtalen under sammankomsten, utan ifall de lyssnar, är de hänvisade till eftersnacket, först då får de tillträde till diskussionen.

§ VII Till varje gång bereder ständige sekreterare en dagordning, som skall omfatta minst följande punkter:

1) Ständige Sekreterare hälsar välkommen, och en ledamot inleder med att läsa upp en dikt ur den gemensamma diktskatten, med åtföljande kommentar (Ledamöterna turas om detta uppdrag. Alla dessa dikter/kommentarer skall sedan inlemmas i kommentarverket)
2) Ordbokskommitténs ordförande framlägger sin redovisning från senaste kommittésammankomst.
3) Nobelkommitténs ordförande framlägger sin redovisning från senaste kommittésammankomst. Till varje gång har en av ledamöterna i kommittén tillberett en presentation av en nobelkandidat/nobelpristagare, som sedan inlemmas i litteraturhistorieverket.
4) Stipendiekommitténs ordförande framlägger sin redovisning från senaste kommittésammankomst. Till varje gång har en av ledamöterna i kommittén tillberett en presentation av en stipendiat, som sedan inlemmas i litteraturhistorieverket.
5) Inträdestalen/nobeltalen/essätalen hålls.
6) Övriga frågor vädras.
7) Sammankomsten förklaras avslutad.

§ VIII En gång om året hålls det en offentlig sammankomst i Nobelbibliotekets läsesal. Då inbjuder vi en skara saliga andar och ett fåtal levande människor att lyssna till oss. För att inte läsesalen skall bli överfull, har endast inbjudna levande människor tillträde till högtiden, förutom de som av en slump råkar befinna sig i salen. Tiden för sammankomsten hålls hemlig, och meddelas endast till inbjudna gäster, för att inte bibliotekarien skall upptäcka att vi stjäl lokalen. Under denna sammankomst håller nyinvalda ledamöter sitt inträdestal (förvisso knäpptyst, genom andesignaler, så att inte bibliotekarien börjar bråka). Kommunikationen med de levande gästerna sker skriftligt, så inte bibliotekarien märker vad som är på gång.

§ IX En gång i kvartalet utdelar Döda Akademien ett litterärt Nobelpris åt de döda, för att komplettera Svenska Akademiens utdelning genom historien. Vartannat pris skall gå till en utländsk författare, och vartannat till en inhemsk. Vi vill främst uppmärksamma självklara nobelpristagare under 1900-talet, som inte har fått plats i de belönades skara, men också fylla i den lucka som tiden före nobelprisets upprättande kan sägas innebära i Nobelprisets historia. Varje nobelprisutdelning sker vid ett veckosammanträde, och den inbjudna nobelpristagaren håller ett nobeltal, som införes i ständiga sekreterarens litteraturhistoria. Alla pristagare och alla priskandidater skall presenteras i denna litteraturhistoria.

§ X Döda Akademien skall utge en litterär tidskrift, "Tidskriften Delta", sex gånger om året, i häften på 36 sidor. Den skall betraktas som Akademiens främsta publiceringsorgan. Upplagan låses vid 70 exemplar, nytryck tas ej, prenumerantskaran låses vid 50 prenumeranter. Ständige sekreterares tältlivsstil tillåter ingen framgång, och endast minimal byråkrati.

§ XI Med inkomsterna för tidskriften skall Döda Akademien bedriva en utgivning, på "Tidskriften Deltas förlag", bestående av högst sex titlar per år, främst avsedd för ständige sekreterarens litteraturhistoria, litteraturhistoriska kommentarverk och Döda Akademiens handlingar, som består av ständiga sekreterarens protokoll från varje veckosammanträde. Upplagan på varje skrift författad av ständige sekreterare begränsas till 30 exemplar, och av dessa trycks inga nya upplagor (återigen hänvisas till ständige sekreterares tält-livsstil som förhindrar större byråkrati). Köpelserätten av dessa 30 ex. helgas åt vissa av Döda Akademien utvalda personer. Rättigheterna till alla våra utgivningar, utom tidskriften och skrifter författade av andra än ständige sekreterare, släpps fria, för att vi inte skall kunna tjäna pengar på dem utöver vad vi behöver.

§ XII Ständige sekreterare tillåts idka ett visst begränsat engagemang i Romantiska Förbundet och deras tidskrift Aurora, annars förbinder han sig att begränsa sin koncentration till sitt ämbete i Döda Akademien, och bör tacka nej till övriga erbjudanden. Detta gäller endast det skriftliga arbetet.

§ XIII De inkomster som blir över efter tidskriftsutgivningen och förlagsarbetet, går till ständige sekreterarens lön.

§ XIV I redaktionen för Tidskriften Delta och det därmed förbundna förlaget ingår följande tillsvidare:

Chefredaktör: Lars Larsen
Korrekturläsare: Jonathan Jonsson
Innehållsgranskare: Vilhelm Ekelund
Skattmästare: Jesus från Nasareth
Layoutare: Pindaros
Distributör: Verner Boström

§ XV Döda Akademiens ledamöter har rätt att avsätta och tillsätta nya ledamöter allt efter behov. Eftersom de döda inte längre dör, är vi tvungna att hålla denna möjlighet till förnyelse öppen på detta sätt. Avsättande och nyval sker genom inbördes diskussion och vid behov, enkel omröstning.

§ XVI När en ny ledamot tillsättes, är denne tvungen att hålla ett inträdestal över den avsatte ledamoten. Detta tal skall införas i Döda Akademiens handlingar.

§ XVII Stadgarna bör förnyas då förhållandena kräver det.

Eftersnack:

Jag: Vad fan är det vi håller på med? Ett skämt? Vem var det som kom på detta egentligen?
Ekelund: Det var jag, Hölderlin och Nietzsche. Vi hade tänkt satsa på dig, du behöver ett slags litterärt kloster för att inte förlora dig i statusjakten med din begåvning.
Jag: Gissa hur bibliotekarien reagerade när jag gav honom brevet om vår verksamhet i lokalen.
Ekelund: Nå?
Jag: Han sa: Vi lånar inte ut lokalen.
Ekelund, Johnson, Nietzsche, Björling mfl. (*rått*): Hahahahahahahahhaahaaaa!
Björling: Vilken pappskalle, hahahahahhahahhhaaaahhaaaa!
Johnson: Vilket test på nobelbibliotekariernas intellektuella nivå, hahahahah-haa…*(vrider sig i skratt)*
Jag: Men det värsta var att han inte ens lät oss tända ett litet värmeljus att ha på bordet medan vi arbetar, som en symbol för det liv som vi döda samlas kring. Och detta var ännu till efter att jag hade förklarat saken för honom, och han började fatta vad saken gällde. Vi fick bara lov att nöja oss med att ha *otända ljus* på bordet.
Madsen: Låt oss inte avslöja för allmänheten vem bibliotekarien var. Stackars, denne får inte hängas ut för det här.
Jag: Nej, låt oss hålla tyst. De är ju fler bibliotekarier som samsas om jobbet.

Veckosammankomst II
19.7.2007

Eftersom Nobelbiblioteket råkade ha stängt idag, sammanträdde vi runt mitt ordinarie arbetsbord i facksal 4, framför littvet-hyllorna på Stadsbiblioteket, Odenplan
Kl. 13.40 – 16.15
(musik på: Faurés Reqviem)
(Alla ledamöter är på plats, förutom Björling, den tjuven, som fastnat i samtal med Horace Engdahl. Huruvida detta var ett Björlingskt svepskäl eller en sann orsak, kan man bäst kolla upp med Horace själv)

1) Ständige Sekreterare hälsar välkommen, och inleder med att läsa upp Hölderlins dikt "Barndomen", följd av en tre sidor lång kommentar, som infogas i kommentarverket.

2) Vad skall nästa stipendium innefatta?
Mitt förslag: Ett pris som ska kallas för "Ekelund-kappan", och utdelas till svenska författare efter Ekelund som varit värdig hans kappa, i analogi med Eliaskappan, ett pris för varje decennium. Platon föreslår ett stipendium till litteraturhistoriens främste skönlitterära filosof (vad han nu än menade med det). Godet föreslår instiftandet av priset "Rudin-kappan", för svenska exegeter efter Rudin (exegeter som förenat djupandlighet med bibelexegetiken, eller snarare förespråkat ett slags pneumatisk bibelexegetik i linjen från Swedenborg och Rudin, han nämnde t.ex. Hugo Odeberg). Elias Aslaksen föreslog litteraturhistoriens främsta väckelse-predikant. Fler seriösa förslag uppkom inte.
Tio röster för Aslaksens förslag (jag tror ledamöterna uppfattade det som "coolt" på nåt sätt), alltså godtogs det. Men först efter en viss dispyt mellan Tor Ulven och Elias Aslaksen, som inte riktigt kunde förstå varann. Ulven fattade inte varför vi skulle rota i den religiösa vulgärpopulistiska soptunnan, när vi knappt hade börjat med de bästa inom högkulturen. Aslaksen dånade till att Ulven inte fattade ett dugg av den religiösa väckelsens estetik, att Ulven borde läsa William James, och att Ulven här idagalade en för honom förvånande likhet med pöbelns förakt för allt det den inte förstod och inte var påläst i. Ulven sårades uppenbart av detta anfall från Aslaksen, och jag försökte förmedla mellan dem bägge genom att säga att Aslaksen borde passa sin egen trut, och först se till att avlägsna sina egna fördomar gentemot högkulturen. Nå, det slutade gott i alla fall. Ledamöterna uppmanades slutligen att komma med kandidater till förslaget till nästa sammankomst.

3) Ordbokskommittén tillsättes.

Vi beslöt att begränsa ordboken till de fem viktigaste språken, Latin, grekiska, engelska, franska och tyska, med tyngdpunkten på latinet och grekiskan. Dessa språk skall sedan genomgå en motsvarande bearbetning som svenska språket har genomgått i Svenska Akademiens ordbok. Kommittéledamöterna skall turvis presentera kommitténs arbete varje vekosammankomst. Följande sju ledamöter tillsattes, var och en med sitt ansvarsområde:

-Friedrich Nietzsche (Hela projektets huvudansvarige, ansvarig för grekiskan och latinet)
-Elias Aslaksen (ansvarig för engelskan och tyskan)
-Frédéric Godet (ansvarig för franskan och grekiskan)
-Vilhelm Ekelund (ansvarig för latinet och grekiskan)
-Samuel Johnson (ansvarig för engelskan och latinet)
-Friedrich Hölderlin (ansvarig för tyskan och grekiskan)
-Tor Ulven (ansvarig för franskan och latinet)

4) Nobelkommittén tillsättes.
Denna kommitté skall utarbeta beredningar till valen av nobelpristagare, och skall presentera sitt arbete varje veckosammankomst, genom att kommittéledamöterna turvis skall erbjuda oss presentationer av varje kandidat, en presentation för varje sammankomst
Sju ledamöter tillsattes, och var och en tilldelades ett ansvarsområde:

-Samuel Johnson (ordf.) (engelsk och fransk litteratur)
-Vilhelm Ekelund (grekisk, rysk och latinsk litteratur)
-Johannes Edfelt (tysk, engelsk och amerikansk litteratur)
-Gunnar Björling (nordisk litteratur)
-Pindaros (grekisk och latinsk litteratur)
-Jesus från Nasareth (judisk, arabisk och kristen litteratur)
-Emanuel Swedenborg (Filosofisk, teologisk och vetenskaplig litteratur)

5) Stipendiekommittén tillsättes.
Denna kommitté skall utarbeta beredningar vid valen av stipendiepristagare, och skall presentera sitt arbete för varje gång, genom att kommittéledamöterna turvis skall erbjuda oss presentationer av varje stipendiat, en varje sammankomst.
Sju ledamöter tillsattes, och var och en tilldelades ett ansvarsområde:

-Tor Ulven (ordf.) (fransk, o. nordisk litteratur)
-Verner Boström (svensk litteratur)
-Poul Madsen (kristen litteratur, tysk och dansk litteratur)
-Platon (grekisk och latinsk litteratur)
-Sören Kierkegaard (filosofisk/teologisk/kristen litteratur, tysk och dansk litteratur)
-Lars Larsen (kristen/teologisk litteratur, tysk, engelsk och nordisk litteratur)
-Pontus Wikner (grekisk och svensk litteratur, filosofisk litteratur)

6) Kandidater till nästa nobelpris för de döda diskuteras.
Mitt förslag: Tarjei Vesaas. Jesus från Nasareth föreslår Martin Luther, Verner Boström föreslår Dan Andersson, Vihelm Ekelund föreslår Leopardi, Pontus Wikner föreslår Viktor Rydberg, Elias Aslaksen föreslår Johan Oscar Smith, Pindaros föreslår Hölderlin, Poul Madsen föreslår Kierkegaard. Johannes Edfelt frågar oss om vi är tillåtna att föreslå ledamöter som sitter i Döda Akademien, en fråga som av de flesta besvarades jakande. Vi skrev upp kandidaterna, och lovade varann att gå hem och sätta sig in i resp. författarskap, för att bedöma deras halt. Nästa gång avger vi våra röster. Vi beslöt att nobelkommittén tills dess skall jobba på en beredning, som skall innefatta presentation av en av dessa kandidater, valfritt vilken av dem.

7) Ledamöterna ombedes hålla var sitt inträdestal under följande aderton veckosammankomster.
Vi kom överens om att börja från stol ett, dvs. Friedrich Hölderlin förbereder ett inträdestal till nästa gång, som skall läsas upp efter den inledande dikten/diktkommentaren.

8) Ständige sekreterares förslag till hur köpelserätten till förlagets utgivning skall utdelas när det gäller ständige sekreterares egen produktion, skall godkännas och fastställas, och inlemmas som paragraf XII i stadgarna.
Jag hänvisade ledamöterna till Tidskriften Deltas blogg, där de kunde läsa hur jag hade valt att distribuera min egen utgivning. Mitt förslag möttes av allmänt bifall. Verner Boström undrade varför inte Raattamaa var med på listan, Boström tyckte så mycket om Raattamaa. Jag svarade att det var för att jag inte hade någon personlig relation till honom, och dessutom var jag inte så förtjust i vad han skrev heller. Swedenborg anmärkte att jag heller inte hade någon personlig relation till Malte Persson, men jag försvarade mig med att jag hade en speciell plats för honom i mitt hjärta, som jag inte riktigt kunde förklara nu, och att den där personliga relationen kunde upprättas genom läsning också.
Diskussionen avslutades med att vi klubbade igenom mitt distributionsförslag.

9) Finns det fler paragrafer som bör infogas i stadgarna?
Mitt förslag: Att förbjuda andra saliga andar än ledamöterna att kommentera samtalen vi har under sammankomsten, utan ifall de lyssnar till oss, är de hänvisade till eftersnacket, först då får de tillträde till diskussionen. Vi markerar tydligt för andevärlden när sammankomsten är slutförd, och eftersnacket kan börja, genom att undanröja ljusen.

Förslaget gokändes. Vi beslöt att infoga detta i stadgarna som avslutningen av paragraf VI.

Mitt andra förslag: Att vi turas om att välja och läsa upp den inledande dikten, och att diktläsaren sedan kommenterar denne på det sätt jag gjort idag. Och att alla dessa dikter/kommentarer skall sedan inlemmas i mitt kommentarverk.

Förslaget godkändes. Vi beslöt att lägga detta påbud till paragraf VII. För att inte krocka med inträdestalens ordningsföljd, beslöt vi att börja med adertonde stolen. Platon skall alltså förbereda nästa sammankomstens dikt och kommentar.

Båda dessa stadgeändringar läggs till i Veckosammankomst I:s stadgar.

Inga fler förslag kom upp.

10) Sammankomsten förklaras avslutad

Eftersnack:

Jag: Pust!
Verner Boström: Ja, vi har arbetat hårt idag. Visst är det invecklat, allting...å hålla reda på allting...
Jag: Jag kom plötsligt att tänka på en sak...var är alla kvinnor?
Sören Kierkegaard (reser sig upp, röd i ansiktet): Satans politiskt korrekte *daare*! Får jeg be dere unskylde denne diskriminering, herr Larsen? Min sjael har kvinneliggjorts i den grad at I aner ikke. Skal I ta henne ifra mig? Faen!!
Jag: Åh, nei, undskyld, undskyld, det var ikke slik jeg mente!
Kierkegaard: Jajaja. Unskyld mit udbrud. Naturligtvis forstaar vi jer. I har jo endnu den der sekk på jer. Vel. I er unskyldt.
Jag *(sedan Kierkegaard avlägsnat sig, viskandes till Vilhelm Ekelund):* Vi har många psykiska minor ibland oss.
Ekelund *(viskandes tillbaka):* Alltid skall nån förfalla i ren politik. Kierkegaard med sina monomanier.

Veckosammankomst III
26.7.2007

Eftersom Nobelbiblioteket även idag råkade ha stängt, sammanträdde vi åter runt mitt ordinarie arbetsbord i facksal 4, framför littvet-hyllorna på Stadsbiblioteket, Odenplan
Kl. 12.00 – 15.00
(musik på: Rimsky-Korsakov)

(En halvtimme i förväg är alla ledamöter är på plats runt bordet, förutom Björling. Han dyker heller aldrig upp. Jag irriterar mig på saken, och Platon kommenterar med att Schleiermacher hade berättat åt honom att han hade stött på Björling av en slump, utan att denne märkte det, och betraktat honom på avstånd, smygtittande. En hel timme hade han stått och sett på Björling, medan denne låg knäböjd på golvet, med huvudet framåtlutat, nära golvet, hållandes en liten minihammare i handen, med vilken han hackade på golvet i små, små snabba ryck. Till slut tröttnade Schleiermacher på det, och smög iväg utan att Björling märkte nåt.

Vi skrattade alla hjärtligt åt anekdoten, och ingen av oss förstod oss på den, heller inte Schleiermacher själv.

Alla var festklädda. Frédéric Godet hade med sig hela H.A.W.Meyers kommentarverk till nya testamentet, på tyska, och han orkade knappt bära alla de sjutton banden. Han förklarade sig med att han måste ha den för att slå upp vissa saker i under samtalen. Vi andra skrattade åt honom. Jag påpekade för Godet att Meyers verk var Frödings käraste läsning under hans sexåriga vistelse på sinnessjukhuset.

1) Ständige sekreterare hälsar välkommen. Platon läser upp Paulus ”sophögsbekännelse”, som Platon kallade det, dvs. Filipperbrevet 3, 7-11, med efterföljande tvåsidiga kommentar, som kommer att ingå i kommentarverket.

Jag kommenterade att benämningen ”sophögsbekännelsen” fick mig att tänka på Stefan Hammaréns ”sopp- och sopbergsböcker”, fast jag inte visste hur mycket de två skulle ha gemensamt om de träffade varann.

2) Stipendiekommittén redovisar sitt arbete. Kandidaterna till Priset ”Litteraturhistoriens främsta väckelsepredikant” framläggs. Vi röstar fram pristagaren.

Kandidaterna var följande (förslagsgivaren inom parentes): Edwin Bekkevold (Elias Aslaksen), Frank Mangs (Poul Madsen, Vilhelm Ekelund och Johannes Edfelt), Jonathan Edwards (jag), George Whitefield (Frédéric Godet), Hans Nielsen Hauge (Tor Ulven), Carl Olof Rosenius (Pontus Wikner), Girolamo Savonarola (Emanuel Swedenborg), Lars Levi Laestadius (Verner Boström), Robert Murray

McCheyne (Samuel Johnson), Charles Haddon Spurgeon (Friedrich Nietzsche), Paulus (Platon och Pindaros), Poul Madsen (Sören Kierkegaard), John Nelson Hyde (Friedrich Hölderlin), David Brainerd (Jesus).

När vi sedan röstade, blev de tre främsta Frank Mangs med åtta röster, Spurgeon med fem, och Paulus med fyra. Platon anmärkte att flera av kandidaterna inte kunde anses ha producerat litteratur i egentlig bemärkelse, och således var uteslutna.

Vi beslöt alltså att tilldela Frank Mangs priset som litteraturhistoriens främsta väckelsepredikant. Nästa gång skall en stipendieledamot presentera honom, och vi bjuder honom själv att bevista denna sammankomst, för att motta priset, som skall bestå av en guldmedalj värd ungefär tiotusen svenska kronor. Verner Boström har tillverkat den för oss.

3) Ordbokskommittén redovisar sitt arbete

Ordförande Friedrich Nietzsche förde ordet, och berättade att de redan snackat ihop sig om ett schema för sina kommitté-sammankomster, som skall vara en gång i veckan, varje onsdag kl. 15-17 inne i Svenska Akademiens börshus, i salen där Svenska Akademien sammanträder. Detta skall dock hållas tyst om, så att inte Horace Engdahl behöver bli uppretad över Döda Akademiens makt. Han berättade också att både Tor Ulven och Samuel Johnson hade tänkt ta efter hans exempel, skurkar som de var, med sina respektive kommittéer, dvs. Stipendiekommittén och Nobelkommittén. Men det fick de själva berätta om.

Nietzsche berättade vidare att idén egentligen föddes eftersom han, till skillnad från Johnson och Ulven, ofta var en ansedd gäst vid Svenska Akademiens sammankomster, och att det därför föll sig naturligt för honom att placera sina sammanträden i samma lokal. Det kunde dock vara lite stökigt med andra saliga andar där, men det fick man bara vara sträng med, så höll de sig på avstånd. Barthes, Homeros, Horatius, Derrida, Heidegger, Tegnér, Almqvist och Strindberg brukade rumstera där, men med en fullmakt från Döda Akademien skulle kommittén helt säkert få dem att förstå att vi var på allvar. I övrigt trodde han att det nog skulle vara möjligt att hålla Svenska Akademien i ro, så att de inte började spekulera för mycket kring vad som hände i rummet medan de var borta, eftersom det bara skulle distrahera dem från deras egentliga uppgift.

Tor Ulven kommenterade att vi då borde låta bli att publicera detta på bloggen, men då sade Nietzsche att ryktena i såfall kommer att spridas i alla fall, så det spelar ingen roll. Det bästa vi kunde göra, var att helt enkelt vara diskreta med oss själva, och så att säga avstå från makt och reklamväsen, alldeles som Simone Weil i Platons Pauluskommentar nyss. Detta var ju också mest i harmoni med vår ställning som döda. Vi var ju också egentligen i och med detta dödsfaktum ofarliga, det kunde nog var och en fatta som tänkte sig om lite.

4) Nobelkommittén redovisar sitt arbete. Vi röstar fram en nobelpristagare.

Samuel Johnson förde ordet, och konstaterade alltså att även de hade förlagt sin sammankomstlokal till Svenska Akademiens sammanträdesrum, däremot var deras tidpunkt varje torsdag kl. 19-21, dvs. strax efter Döda Akademiens veckosammankomst i Nobelbiblioteket, gamle Pindaros hade tyckt att det var mest praktiskt så. De skulle alltså efterträda Svenska Akademien på deras stolar, strax efter att deras ledamöter avlägsnat sig.

Efter Johnsons inledning tog Jesus från Nasareth över, och presenterade Johan Oscar Smith som en av nobelkandidaterna, en ca. två sidor lång presentation, som kommer att inlemmas i min litteraturhistoria.

Sedan röstade vi på de kandidater vi hade lagt fram senaste gång. De främsta blev Martin Luther med fem röster, Leopardi med fyra, och Tarjei Vesaas med fyra. Till nästa gång skulle alltså en ledamot i Nobelkommittén framföra en presentation av Martin Luther, medan själva prisutdelningen fastställdes till första veckan i September. Till dess skall också de övriga nobelkandidaterna presenteras, en för varje sammankomst.

5) Stipendiekommittén fastslår tid och plats för sina kommittésammankomster.

Tor Ulven tyckte att det var lika bra att fastslå det genast, så att de kunde börja sitt arbete den här veckan. Kommittén beslöt att sammanträda i Svenska Akademiens sammanträdesrum varje torsdag kl. 15-17, dvs. timmarna före Döda Akademiens sammankomst, vilket skulle vara praktiskt och tidsbesparande. De skulle alltså värma upp stolarna åt Svenska Akademiens ledamöter, och avlägsna sig från lokalen när de kom in. Ständige sekreteraren kunde dock inte delta fysiskt, p.g.r.a. sin säck, men han skulle närvara i anden, vilket godtogs som en lika fullvärdig närvaro.

6) Jag framlägger mitt litterära manifest ”Mot en ny romantik” för ledamöterna, och ber om deras kommentarer.

Vilhelm Ekelund tyckte att jag inte skulle skicka det åt nån, utan endast publicera det på min blogg, samt i det framtida Deltanumret om samtidspoesin, vilket jag redan själv hade tänkt göra. Jesus höll med, och menade att jag inte skulle göra mer anspråk med manifestet än just dessa två publiceringar, sedan fick omvärlden göra med det vad det ville. Poul Madsen inflikade att skulle träna upp en hållning av oberoende av omvärldens reaktioner på det jag höll på med, eftersom jag var rotad i de dödas värld, och skulle så förbli. Johannes Edfelt sa att om man som poet var som ett lekande barn som var beroende av att andra kom med i leken man lekte, eller som ett barn som såg en fluga, och inte kunde glädja sig åt den utan att mamma skulle se den, då kunde man genast ge upp, eftersom det låg i den äkta poesins väsen att inte göra våld på, betvinga sin omgivning, utan låta den vara ifred, så att de andra kunde uppnå en egen självständighet. Tor Ulven sade att just detta var de teatraliska poeternas stora blindgata, att deras teater tappade sin källa i

döden, och började källa sig i livet, dvs. bli beroende av livslivets människor för att fungera. Då var det inte längre rollspel, utan verklighet, då var man inte längre konstnärligt fri, utan hade fångats i sin egen teater. Ulven sade att t.ex. Paul Andersson hamnade i denna blindgata. Vilhelm Ekelund var en av de få vars konst källade sig i döden livet ut, men detta lyckades han med mycket tack vare att han hade sin egen unika döda akademi, vilket kan studeras i hans förtrogenhet med de döda i hans essäer. Tappar poeten kontakten med de döda, är han såld åt livets nyckfullhet, och kan bara sluta som ett vrak, om han inte då naturligtvis slutar vara poet, och går in i det litterära helvetesmaskineriet som tjänsteman.

De flesta ledamöterna uppmanade mig sedan enstämmigt att rota mig i Döda Akademien, så djupt att jag kunde skapa min verklighet fritt, och kunde förbli oberoende av att någon skrev om mig i tidningar, tidskrifter, och liknande. Eller som Pindaros också påpekade, att jag själv hade utnämt mig till den nya romantikens Fröding, och att jag skulle fortsätta utnämda mig själv livet ut, och säga nej till övriga utnämningar från maktens håll, eftersom det inte existerade någon sådan makt för mig som införlivad med de döda. En död människa, sa Pindaros, har ingått i evigheten, och det är en källa som rinner inifrån, den kan aldrig komma utifrån.

Jag tröstades djupt av dessa råd, och växte i min tillförsikt till det jag gjorde.

7) Friedrich Hölderlin håller sitt inträdestal i Döda Akademien.

8) Sammankomsten förklaras avslutad.

Eftersnack:

Poul Madsen frågar Elias Aslaksen på tumanhand: Jeg har hört af en familie Schytt, at Johan Oscar Smiths teologi skiller seg fra klassisk kristendom på vaesentlige punkte. Er det rigtig?
Aslaksen: Langt ifra! Smith var den mest klassiske kristen jeg noensin har truffet.
Madsen: Dinah Schytt, en skön pige i denne Schytt-familie, fortalte mig at hun var holdt i traeldom under hele sin ungdom på grund af en lovisk forkyndelse. Og at denne forkyndelse dybest set bunder i Smiths laere om et sejrende liv.
Aslaksen: Töys og tull. Det bunner ikke i Smith det der, det bunner i forvrengninger av Smiths laere. Det finns alltid de som forvrenger allt en sier. Skal man vaere optat av dem? Jeg har aldrig opfattet Smiths laere som lovisk.
Madsen: Javel, det ved du vel best selv. Jeg undrede kun lidt over Dinahs måde at tale på.
Jag (bryter försiktigt in i samtalet): Jeg kjenner Dinah best av oss tre, så jeg tror jeg vet hva hun mener. Jeg har nemlig selv går gjennom akkurat samme prosess som hun. Det ligger nok noe i det hun sier. Smith fokuserte så på helliggjörelsen att forsoningen og nåden kom i bakgrunnen.
Madsen: Det mest rystende var dog at höre Dinahs fortaelling om Smiths laere om Jesu natur. Hun sagde mig at Smith forkyndte en Jesus som blev fristet af et syndigt köd. Dette er et alvorligt brud mod den klassiske teologi, der alltid har haevdet at Jesus var syndfri, fordi golgataofret fordrede et lydelöst offer.
Jag: Den norske bibelläreren Adolf Bjerkreim har skrevet en bok som du burde lese, Poul, for der gjör han netop dette til ett urokkelig faktum, att Smith faktiskt bröt mot klassisk kristendom på denne punkt. Du har ikke truffet på den boka?
Madsen: Nej, det har jeg ikke. Jeg ved kun at en lignende opfatning om Jesus kan ha funnet sted hos en ukjendt kirkesamfundsstifter under det nittende århundrede, Edvard Irving.
Aslaksen: Jeg kan ikke forstå att laeren om Jesu syndige kjöd skulle väre ubibelsk. Har dere lest bibelen? Der står det jo svart på vitt att han ble fristet i likhet med oss! Han måtte gå veien foran oss, for att vi skulle kunne fölge ham etter!
Jag: Men Aslaksen, det er ikke så enkelt! Det store problemet har jo vaert hvordan mennesket skal klare å fölge ham etter, ettersom vi er syndige stakkarer. Det er her den klassiske kristendom har blitt tvunget til å slå fast att Jesus var det syndfrie menneske, ettersom bare dette kan befrie oss fra den tunge syndeskyld som viler over oss, og som umuliggjör en Kristi etterfölgelse.
Otto Fredrik Myrberg: Mina Herrar! Madsen har rätt såtillvida som man kan säga att det varit mer i linje med klassisk teologi att förkunna en objektiv rättfärdiggörelse a la Anselm, istället för en subjektiv rättfärdiggörelse a la Abelard. Frågan om Jesu natur har ännu inte avgjorts för gott, och jag tycker vi skall ge utrymme åt kufer som Smith i denna fortlöpande debatt, utan att döma ut honom som icke-klassisk kristen. Erkänner vi en subjektiv rättfärdiggörelselära, en subjektiv försoningslära, då uppstår genast ett starkare samband mellan vår egen natur och vår Herres. I vilken mån dessa kan sägas korrespondera, blir en fråga för evigheten, men det är inte helt uteslutet att det kan vara värt att lägga mer tyngdpunkt på Jesu sanna mänsklighet än man gjort tidigare inom den anselmska, juridiskt-forensiska soteriologin.
Jag: Ursäkta Myrberg, men det där gick säkert över Aslaksens huvud, i motsats till Madsen har han ingen koll på teologins historia. Och Aslaksen, får jeg presentere Otto Fredrik Myrberg, professor emeritus i exegetikk ved Uppsala universitet, naere ven till Waldemar Rudin, som du kanske har hört om genom Wetterlund.
Aslaksen: Ja, jeg husker noe sånt som Rudin. Men Smith hade bedre insikt i svenske teologer enn meg på den tia vi hade kontakt med Flodberg og de vennene der.
Jag: Enkelt sagt, kan Myrbergs teologihistoriske oversikt sies å innebaere at det har funnets to hovedmåter å forklare forsoningen på, den ene legger mere vekt på det Jesus gjorde *for* oss, som i en rettsak, og den andre legger mer vekt på det Jesus gjör i oss, alltså att forsoningen innebaerer ett organiskt plantende av Jesu rettferdighet i vår natur.
Aslaksen: Skjönner. Det seneste liker jeg faktiskt bedre.

Baron Friedrich von Hügel: Mystiker i alla tider har föredragit den abelardska försoningsläran, och eftersom Smith av allt att döma var en äkta mystiker, är det knappast förvånande att han bygger vidare på sådana traditioner. Den anselmska försoningsläran har aldrig riktigt passat individualisterna, utan hör bäst hemma i det ceremoniella, kollektiva och högkyrkliga. Men det är inget att förakta. Jag tycker inte vi mystiker ska eliminera det anselmska. Det hör med, där finns en rik och vacker symbolik vi inte tjänar på att förakta.
Jag: Eller hur Madsen? Märker du inte hur du ständigt har balanserat mellan det juridiskt-anselmska och det subjektivt-kierkegaardska i din teologi?
Madsen: Balansen aer vigtig. Man må helst undvige al monomani. Men som sagt synes jeg lige ud at Smith havde en dårlig balance. Men det kan rigtig nok have ulige meninger om.

Veckosammankomst IV
2.8. 2007

Eftersom Nobelbiblioteket även idag råkade ha stängt, sammanträdde vi åter runt mitt ordinarie arbetsbord i facksal 4, framför littvet-hyllorna på Stadsbiblioteket, Odenplan
Kl. 12.06– 14.30
(musik på: Glazunov)

(Jag kom sex minuter försent till andens närvaro runt bordet, eftersom jag glömde att jag skulle äta min lunch, och tio minuter i tolv snabbt slukade den i mig, en ganska vanlig lunch bestående av ett par deciliter körsbär plockad från ett vilt körsbärsträd i Skarpnäck, och två deciliter havregryn med vatten. Nå, de andra ledamöterna förlät mig denna försummelse, och nu var alla på plats, även Björling, som öppet ursäktade sina tidigare försummelser inför alla. Han hade med sig godis från William James disputation på det nya Jerusalems filosofiska universitet, som han alldeles nyss bevistat. Medan vi smaskade på den ljuva godisen, berättade Björling att James disputerat på en avhandling om ”Nihilismens psykologi hos Tor Ulven och Lars Larsen”. Vilhelm Ekelund inflikade att det var denna forskning av James som han hänvisat till i sitt inträdestal.)

1) **Ständige sekreterare hälsar välkommen. Verner Boström läser Lars Larsens dikt ”Det tid”, med en tillörande, en sida lång kommentar, som inlemmas i kommentarverket.**

Tor Ulven tillade att Larsen använder verbismen för att göra orden till tid i denna tiddikt, dvs. upplösa orden i ren rörelse, i ren musik. Och att Lars verbism inte sällan tangerar döden, att det som upplöses i ren rörelse, liksom försvinner, eftersom livet hela tiden försvinner, vi har blott det som inte är i rörelse kvar att förhålla oss till, dvs. de döda spåren efter livets ständiga försvinnande. Pontus Wikner höll med, och sade att verbismen var ett försök att göra varje ord till ren musik, och att den rena musiken var döden, därför påminner oss alltid den vackraste musiken om döden och förgängelsen.

2) **Ordbokskommittén redovisar sitt arbete**

Friedrich Nietzsche framlade en redovisning för ordbokskommitténs första sammankomst igår i Svenska Akademiens sammanträdeslokal, där det framgick att de uppgjort en arbetsfördelning med hänsyn till ordbokens författande, som gick ut på att var och en av dem, skulle skriva étt ords historia var till varje sammankomst, ett ord inom deras respektive ansvarsområden. Det skulle således bli sju ord för varje gång, och ordboken uppskattades ha en slutlig omfattning på 100 stora, tjocka band, på vardera 1000 sidor, sammanlagt 1 miljon sidor, med sammanlagt 500 000 ord, 100 000 ord för varje språk, dvs. grekiska, latin, franska, tyska och engelska, i genomsnitt ett ord per sida. Orden skulle utläggas essäistiskt, så vackert och konstfullt som möjligt, varje författare på sitt unika sätt, till skillnad från Svenska Akademiens ordbok, som Nietzsche menade var för apparatisk. De skulle följa Svenska Akademiens ordbok till själva principen och innehållet, men de skulle ta bort det apparaturiska, och stöpa varje artikel i essäns form istället, lite i stil med Nordisk Familjebok, med författarens initialer under. Det krävde bara dubbelt så stort omfång, men det menade Nietzsche att de mycket väl hade råd med, Svenska Akademien var däremot otillbörligt gnetiga med sina pengar på denna punkt. De kunde ha gjort ett långt större världslitterärt storverk om de slösat lite mindre på stipendier till världslitterärt undermåliga dagsländeförfattare, och investerat en gnutta mer pengar i ordboksarbetet. Men eftersom Svenska Akademien inte ansåg sig värdiga nog för en sådan ställning i världslitteraturens historia som ett liknande ordboksarbete skulle ge dem, så såg Döda Akademien sig tvungen att ta på sig rollen som världens ledande Akademi när det gällde ordboksarbete.
Johannes Edfelt kommenterade att världen aldrig skulle kunna tro på att en sådan ordbok arbetades fram av de saligas andar, om inte ständige sekreteraren i sin säck fick anteckna ner och publicera det, så som han gjorde med litteraturhistorieverket och kommentarverket. Det skulle annars inte spela nån roll för Svenska Akademien

och världslitteraturen. Hur ska vi göra då? svarade Nietzsche. Lars Larsen är ju redan litterärt fullbokad med arbete. Jo, sa Edfelt, om han en sällan gång ibland, låt oss säga ett par, tre gånger om året, så ofta han hinner, antecknar ner någon ordessä från er ordbok, då blir trovärdigheten större. Gick Larsen med på detta? Jo, jag tyckte det var en helt okay idé. Jag kunde ju publicera sådana ordessäer i Delta ibland. Ett par sidor i Delta, skulle en sådan ordessä uppta. Inte alls så svårt. Och kanske Martina Lowden också nån gång kunde nerteckna något från ordboken, om Nietzsche uppsöker henne privat, och övertalar henne genom att locka med ära och prestige i Döda Akademiens historia. Hon har ju en fallenhet för ord som lär vara unik. Nietzsche svarade att han skulle försöka övertala henne. Fler kandidater till en sådan övertalning fann vi dock inte.

3) Nobelkommittén redovisar sitt arbete. Nästa nobelpristagare Martin Luther presenteras av Vilhelm Ekelund

Ordförande Samuel Johnson framlade en redovisning för nobelkommitténs första sammankomst i Svenska Akademiens sammanträdeslokal senaste torsdag. De hade beslutat att framfara på samma sätt som Svenska Akademien med nästa Nobelpris efter Martin Luther. Dvs. att låta andevärldens främsta litteraturkännare, humanister och författare nominera kandidater. De satt upp en lista på kriterier för nomineringsbehörigheten hos en författare/litteraturkännare, som de sedan skulle göra allmänt känd. Den sammanföll rätt långt med svenska akademien, bortsett från att humaniora som filosofi, teologi, religionsvetenskap och psykologi var mer respekterad och värdesatt, dvs. de tillät en större nominering av kandidater från dessa fält. Den övriga processen med utarbetandet av nobelkandidaterna och framröstandet av nobelpristagaren, sammanföll i övrigt rätt långt med Svenska Akademiens praxis.

4) Stipendiekommittén redovisar sitt arbete. Poul Madsen presenterar Frank Mangs, som mottagaren av stipendiet för ”litteraturhistoriens främsta väckelsepredikant”.

Tor Ulven framlade en redovisning för stipendiekommitténs första sammanträde idag i Svenska Akademiens sammanträdeslokal strax innan Döda Akademiens veckosammankomst började. Lars Larsen hade visserligen inte närvarit i anden rent medvetet, under sammankomsten, men hans undermedvetna hade av någon okänd anledning varit med runt bordet och samtalat med de andra. Det torde vara bäst så, menade Ulven, eftersom Lars i annat fall skulle ha svårt att låta bli att sysselsätta tankarna med något annat, eftersom han är så otränad i österländsk meditation, ja, han har sagt att han egentligen inte vill veta av sånt strunt, som han menar bara kommer att ta död på hans fragmenterade psyke, sådan meditation är bara till för såna som tror på något, vilket Lars inte gör. Lars måste däremot försöka överleva intigheten genom att sysselsätta sig med litteratur och tänkande.

Annars berättade Ulven att de under sammankomsten framlagt följande kandidater för kommande stipendium, ”Rudin – kappan”, dvs. för svenska exegeter efter Rudin som utmärkt sig för en pneumatisk bibelexegetik i motsättning till den alltmer mekaniserade och positivistiska exegetiken, en för varje kvartsekel: Tryggve Kronholm, Hugo Odeberg, Anton Friedrichsen, René Kieffer, Jean Paillard, Erling Eidem, Johannes Lindblom, Rafael Gyllenberg, Bo Giertz, David Hedegård, Mark Mathur.

Här avbröt Frédéric Godet och frågade om vi överhuvudtaget skall tillåtas dela ut stipendier och nobelpris åt ännu levande personer. Det blev en liten tvist om detta, eftersom det stod i stadgarna att vi skulle dela ut stipendier för att ”främja våra intressen i de dödas värld”. Vissa höll på en bokstavlig tolkning av paragrafen, andra ville göra en pneumatisk tolkning, och se på de ännu levande som redan döda. Ulven höll särskilt starkt på detta. Vi tvingades rösta till slut, och Ulvens sida vann. Det var tur, eftersom det är så svårt att hålla de levande borta, ja, svårt att upprätthålla en tydlig gräns mellan levande och döda. Vi tillåts alltså härefter att även dela ut stipendier och nobelpris åt levande personer, och således komplettera Svenska Akademien på denna punkt. Aslaksen, som hade varit starkt emot Ulven (igen!), bannade om att vi kom att bli korrumperade som Akademi, eftersom vi blandade in världsligt guld i vår verksamhet. Vi skulle hålla oss till de himmelska skatterna, menade Aslaksen. Och varifrån skulle ständige sekreteraren få sina stipendiepengar från? Skulle han råna banker eller? Jag skrattade åt Aslaksens utfall, och framförde det som en självklarhet att jag med mitt Swedenborgska geni kommer att få litterära stipendier i framtiden som jag inte kommer att behöva varken för mitt praktiska uppehälle eller för mitt förlag och tidskriften, eftersom jag inte tillåter expansion, utan låser allt vid en klosterlik monotoni. Istället för att låta bli att ta emot stipendierna, som jag hittills hade tänkt, kunde jag ju lika gärna ta emot dem, och ge dem vidare till något annat stackars geni som behövde pengarna mer än mig. Ge dem bort – direkt. Inga fonder och sånt. Och detta bortgivande skulle sedan ske i stipendiets tecken, som ett stipendium från Döda Akademien, efter att vi tillsammans kommit fram till en värdig stipendiemottagare. Således ger man aldrig stipendiet till mig, utan till Döda Akademien, som sedan delar stipendiet ut åt en bättre behövande, och således befäster sin ställning som en verklig akademi, inte bara som en poetisk lek, som kanske någon tror att det är.

Detta mitt svar lugnade Aslaksen. Han var ju själv en ytterst givmild person.

Vi röstade sedan på kandidaterna för Rudin-kappan, och fick fram de fyra pristagarna, en för varje kvartssekel: Erling Eidem, Hugo Odeberg, Anton Friedrichsen och David Hedegård. Det blev jämna antalet röster mellan Bo Giertz och David Hedegård, men eftersom vi ansåg att Giertz gjort sin främsta gärning som kristen skönlitteratör och biskop, och Hedegård sin främsta gärning som NT-översättare och exegetisk fackman, ansåg vi gemensamt att Hedegård skulle få priset.

Dessa fyra skulle sedan presenteras under nästa fyra veckosammankomster.

5) Vilhelm Ekelund håller sitt inträdestal

6) Övriga frågor vädras.

Jag bad om ledamöternas kommentar på Mohamed Omars, Johannes Anyurus och Carl Forsbergs lämplighet för att axla rollen som den nya svenska national-romantikens fackelbärare. Pontus Wikner tyckte att Omar inte skulle ha några problem med det nationalromantiska, antagligen heller inte Forsberg, Anyuru var den enda han var osäker på. Vi kände honom för dåligt helt enkelt. Men Wikner tyckte det skulle bli spännande att se hur Anyuru reagerade på utmaningen att vara en fackelbärare för en ny nationalitetskänsla på postkolonialismens grund, som Omar så gärna ville vara. Swedenborg och Ekelund menade att de nog kunde lita på Anyuru, att han nog skulle förstå poängen med det hela. Själv visste jag inte, men hoppades gärna. Anyuru är knappast någon svenskhatare. Lustigt förresten, sa jag, att vi är tre utlänningar i denna kvartett som jag utropat till nationalromantiker. Det är knappast någon tillfällighet.

7) Sammankomsten förklaras avslutad.

Eftersnack:

Tor Ulven (sedan Frank Mangs tagit farväl och avlägsnat sig):
Väckelsepredikant.
Vad kan vara längre borta från en litteraturhistoria.
William James (bryter plötsligt in i samtalet, som om han hela tiden suttit och lyssnat under sammankomsten): Det finns egentligen bara tre väckelse-predikanter som jag kan respektera på djupet av mitt hjärta; det är Jonathan Edwards - han var vår historias första religionspsykolog -, Ole Hallesby – han hade sinne för den mystiska döden i väckelsemomentet - , och Frank Mangs. Resten är bullshit.
Jag: Varför Frank Mangs?
James: Han fattade hur man gör. Eller som man kan säga: han hade psykologin.
Jag: Edwards och Hallesby var ju rena helvetespredikanter. Hur kan du rekommendera dom?
James: Dom hade bildningen. Det finns knappt någon äkta väckelsepredikant som samtidigt har något i huvudet. Säg nån.
Jag: Wesley.
Laura Petri: Wesley var ingen väckelsepredikant. Har du läst hans predikningar? Edwards och Whitefield var det. Inte Wesley. Han var teologen och organisatören.
Jag: Nä, jag har inte läst dom desto mer. Du har antagligen rätt, Laura. Med modifikation. Det beror på hur man ser det, vilken skala man kör.
Petri: William, Frank Mangs var inte bildad. Han läste N.P. Wetterlund, A.B.Simpson, Emil Gustafson. Han hade föga till övers för teologerna. Men biskop Gulin gillade han visstnog.
James: Mangs var ett geni rent estetiskt. Han läste visserligen inte mycket, men han var bildad ungefär på det sättet som vissa stora poeter kan sägas ha varit bildade utan att ha varit så fruktansvärt insatta i annan humaniora.
Petri: Aha, du menar så. Nåja, i den meningen kan kanske Mangs sägas ha varit bildad. Han skrev ju fruktansvärt vackert. Som Emil Gustafson.
Manfred Björkquist: Jämför honom t.ex. med Lewi Pethrus. Vilken skillnad! Det är samma estetiska avgrund mellan Mangs och Pethrus som det är mellan Lidman och Pethrus. Pethrus skrev som en vilken som helst utbytbar väckelse-positivhållare. Men Mangs! Där har du klass. Läs t.ex. Sången om livet. Där kommer han nära mystikerna. De flesta väckelsepredikanter hann aldrig dit i ren väckelsefabrikering. Eller så var de helt enkelt obegåvade.
James: Både Mangs, Hallesby och Edwards har mystiken gemensamt. Det verkar som om de största väckelsepredikanterna samtidigt måste ha varit mystiker.
Jag: William, jag betvivlar förresten att Halleby kan räknas till väckelsepredikanterna. Studera honom närmare. Men låt gå. Schh…nu kommer Mangs igen.
Frank Mangs: Frid! Jag hörde att ni fortsatte prata om mig.
Jag: Ja, vi pratade om dig som en av de tre främsta väckelsepredikanterna någonsin.
Mangs: Tack, tack ska ni ha. Må Gud ha äran för det ifall det skulle förhålla sig så, vilket man kan ha skäl att betvivla. Hej Manfred, länge sen sist!
Björkquist: Hej Frank. Jag minns att du besökte Sigtunastiftelsen en gång. Vad det nu var för evenemang. Vad har du sysslat med på sistone?
Mangs: Förläst mig på Dante. Nå, några brev har också blivit skrivna.
Jag: Jaha, så du har börjat intressera dig för skönlitteratur?
Mangs: Jag blev det nog gradvis mer och mer under mitt jordeliv. Bertil Malmberg och Harry Blomberg betydde mycket. Men det är nog först nu som det vaknat ordentligt. Min skaldeådra låg som en larv i mina predikningar och upp-byggelseskrifter, omedveten och omedelbar. Nu har den fått vingar och vet om sig själv.
Jag: Wetterlund använde ofta liknelsen med larven och puppan. Det är väl från honom du har hämtat den?
Mangs: Antagligen. Wetterlund var min käraste lektyr på jorden. Tillsammans med Emil Gustafson.
Albert Wifstrand: Ursäkta damer och herrar att jag stör, det har varit angenämt att lyssna till er, men en fråga uppstod i mitt sinne huruvida man kan påstå att det finns en speciell slags väckelsens estetik. Jag har sysslat mycket med homiletiska frågor, och gång på gång har jag snavat över det sätt att predika och formulera sig som man kan kalla specifikt väckelseartat. Man finner det hos Nohrborg, Schartau och Rosenius, men aldrig hos Wallin och Stadener. För att inte tala om Söderblom. Hos dem finns inte tilltalet på samma sätt.

Ole Hallesby: Efter att jag läste Buber efter min död, har jag börjat inse att väckelsens estetik är en slags tillspetsning av personlighetsprincipen, det är en estetik som går åt diametralt motsatt håll än modernismens upplösnings-mekanismer. I väckelsen blir duet starkare, så starkt att vi upplever ett sammanbrott inför det. I modernismen blir det svagare, det försvinner bort i jaglösheten och döden. Men inte för att återförenas med duet, som i väckelsens sammanbrott. Nej, förintelsen är slutgiltig. Om Söderblom var här skulle han kanske komma med sin typiska uppdelning mellan personlighetsmystik och oändlighetsmystik, förklara den du William, den är lite diffus för mig.
James: Ja, alltså, i korthet går den ut på att det finns två tendenser inom mystiken, den ena dominerar österländsk religion, och den andra västerländsk, och den första tenderar att leda till ständig negation och upplösning, den fokuserar på via negativa, medan den andra är mer positivt inriktad, fokuserar på via positiva och på att bygga upp relationer mellan ett jag och ett du, vilket var karakteristiskt för Luthers mystik t.ex.
Hallesby: Ja, exakt så. Och detta skulle man då kunna applicera på estetiken, och finna liknande strukturer där. Och då skulle man finna att modernismen egentligen har mycket gemensamt med oändlighetsmystiken, medan traditionalismen bygger upp personlighetsmystiken, eftersom den bevarar de former genom vilka det personliga livet endast kan leva. Det var egentligen detta jag ville säga när jag rasade mot liberalteologin den gången, jag ansåg att den inte byggde upp och stärkte de strukturer vi behöver för vårt trosliv, utan snarare underminerade dem genom att utsläta skillnaden mellan tro och vetenskap, mellan jaget och duet, jaget och Kristus.
(Frank Mangs tar farväl och går vidare till sina sysselsättningar)
Björkquist: Även jag har insett att Frank egentligen gjorde gemensam sak med oss kyrkliga i sin egenartade, allvarliga väckelseförkunnelse; han var ingen splitt-ringens man, som ville få folk ut ur kyrkan. Det var många biskopar som insåg detta, t.ex. den förut nämnde Elis Gulin. Annat var det med Barratt och Lewi Pethrus. Dom hade ett helt annat maktbegär. Jag gillade dom aldrig på djupet.
Wifstrand: Men för att gå tillbaka till estetiken. Hallesby, i vilken mån kan man säga att väckelsens tillspetsade personlighetsprincip kan ses i predikningarna som en fastare formalitet? Är det inte tvärtom så att högkyrkliga predikanter som Wallin och Stadener är långt mer formmedvetna än t.ex. Mangs? Var inte Mangs fria predikoform snarare en upplösningsestetik? En del av modernismen? Har inte väckelsens avantgardistiska teologi genom tiderna åtskilligt gemensamt rent formellt, med modernismens avantgardism?
Hallesby: Nu krånglar det till sig, Albert. Jag är inte så insatt i estetik för att kunna svara på det där. Fråga T.S. Eliot. Honom gillar jag. Han borde ju veta.
Wifstrand: Okay, vänta lite. Det tar en stund att sända andesignaler…så ja.
T.S.Eliot: Hej Albert. Vad är frågan?
Wifstrand: Vänta lite, jag skall bara spola vårt samtal tillbaka, så får du höra….
(Eliot får höra samtalet på andens band spelas om igen, och han nickar förnöjd)
Eliot: Japp. Ni har nått punkten. Förstår ni det här: den enkla uppdelningen i formalism kontra antiformalism, materia och ande, form och innehåll måste problematiseras. När såg ni livet sluta gå mot döden? Vi går alla mot döden. Frank Mangs gick mot döden. Wallin gick mot döden. Har ni nånsin känt en fast struktur bli melodi? I den stunden kände ni döden darra i dess läppar.
Laura Petri: När jag läser Frank Mangs skrifter, överväldigas jag över att en väckelsepredikant kan ha ett sådant dödsmedvetande. Jag tror det var skilsmässan med Karin som bidrog en hel del därtill. En gång stod han faktiskt vid vattnet, och var på gränsen att dränka sig däri. Han var en melankoliker, därav hans skaldeådra. Jag tror han var välbekant med lidande. Har andra väckelsepredikanter egentligen varit det? Ulf Ekman? Billy Graham?
(Eliot lämnar sällskapet igen, stressad av allt för många åtaganden)
Hallesby: Fattade ni vad Eliot sa?
Björkquist: Den jäveln är nog lite för bildad för oss, tror jag, hahahahaha…
Wifstrand: Så så så, ni har ju mig kvar.
Jag: Hm, Albert. Vad har du skrivit egentligen? Några futtiga referat?

Veckosammankomst V
9.8. 2007

Äntligen hade Nobelbiblioteket öppet igen, och vi kunde samlas i vårt hem igen, runt bordet i Nobelbibliotekets läsesal.

Kl. 12.00– 15.00
(musik på: Rachmaninovs pianokonserter 1-4)

(Alla ledamöterna var på plats runt bordet, upprymda efter den långa exilen på stadsbiblioteket. En från tidigare okänd bibliotekarie var på plats och tog emot oss, och då jag meddelade vad vi höll på med, tycktes det vara självklart för henne, dvs, hon fattade det. Den från tidigare lustigheter bekante, konfunderade bibliotekarien

kom och frågade varför jag skulle sitta just i deras läsesal. Jag svarade att vi räknade oss som en riktig litterär akademi, och ett komplement till Svenska Akademien, självfallet skulle vi sitta här. Bibliotekarien frågade sen om det var absolut nödvändigt att jag skulle sitta just i deras läsesal med min akademi, om jag använde mig av någon litteratur där, och om jag gjorde något litterärt arbete, jag fick nämligen inte störa. Jag svarare att vi skrev en litteraturhistoria tillsammans i Döda Akademien, och vi använde oss av litteraturen i läsesalen som vårt referens-bibliotek, och Svenska Akademiens handlingar var särskilt viktiga, och så satt vi där för ärans skull, förstås. Bibliotekarien gav sig till slut, tvekande, med detta svar, efter att jag än en gång försäkrat att vi inte skulle störa.)

1) **Ständige sekreterare hälsar välkommen. Gunnar Björling läser Ann Jäderluns diktsvit ”O öga röda mun” med efterföljande kommentar på två sidor, som inlemmas i kommentarverket.**

Pontus Wikner kommenterare att han hoppades att Jäderlund skulle väljas in i Svenska Akademien efter Forssell, hon var ju en av de främsta.

”Nu får dom lov att läspa ut gubbväldet där borta!”, högg Samuel Johnson i.

2) **Ordbokskommittén redovisar sitt arbete**

Ordförande Friedrich Nietzsche framlade sin redovisning från senaste kommitté-sammankomst. De hade nu kommit överens om vilka ord var och en av dem skulle börja med:

-Friedrich Nietzsche (Hela projektets huvudansvarige, ansvarig för grekiskan och latinet) skulle skriva om latinets “via”, väg.

-Elias Aslaksen (ansvarig för engelskan och tyskan) skulle skriva om tyskans “heilig”, helig.

-Frédéric Godet (ansvarig för franskan och grekiskan) skulle skriva om grekiskans “□□□□□□□”, tjänare/slav.

-Vilhelm Ekelund (ansvarig för latinet och grekiskan) skulle skriva om latinets ”peccator”

-Samuel Johnson (ansvarig för latinet och engelskan) skulle skriva om engelskans “priest”, präst.

-Friedrich Hölderlin (ansvarig för tyskan och grekiskan) skulle skriva om grekiskans “□□□□□□□”, mått.

-Tor Ulven (ansvarig för franskan och latinet) skulle skulle skriva om franskans “combat”, kamp.

via
heilig
□□□□□□□
peccator
priest
□□□□□□□
combat

Läs det som en dikt om ni vill, sa Nietzsche.

Sedan berättade han att kommittén hade vidtagit en speciell åtgärd för att försöka öka ordbokens förankring i den jordeverkligheten, eftersom de, som det nu såg ut, endast hade löfte om att Lars Larsen skulle skriva ner ett par, tre av deras essäer varje år, med början från och med nästa år. De skulle göra det möjligt för var och en filolog eller filologiskt intresserad poet/essäist/författare att försöka skriva ner deras essäer på jordepapper, och skicka in dem till ständige sekreterare. Denne skulle sedan avgöra om essäerna i tillräckligt hög grad motsvarade de ande-världsliga urbilderna skrivna av ordbokskommittén, för att inlemmas i ett jordiskt urval av deras ordbok. När tillräckligt många sådana jordiska kopior var insamlade, skulle dessa essäer tryckas på tidskriften Deltas förlag, med titeln “Döda Akademiens ordbok – urval”, och de jordiska författarnas namn skulle nämnas inom parentes som kopiatörer av kommittéledamöternas essäer. Det skulle sedan utropas som en stor ära att få vara med i dessa essäsamlingar, vars antal inte skall ha någon begränsning. Ledamöterna skulle försöka uppsöka några framstående kandidater till skrivandet av dessa essäer, som t.ex. Martina Lowden och Malte Persson, och genom kraftiga andesignaler locka dem till att kopiera deras essäer, ja, locka med ära och anseende inom den nya nationalromantik som Lars Larsen utsetts till profet för, och kanske bli inbjudna till Döda Akademiens årliga offentliga högtidssammankomster, eller varför inte bli stipendierade av Döda Akademien, eller kanske utsedda till nobelpriskandidater.

3) **Nobelkommittén redovisar sitt arbete. Nobelpriskandidaten Tarjei Vesaas presenteras av Johannes Edfelt**

Ordförande Samuel Johnson framlade sin redovisning från senaste kommitté-sammankomst. De hade nu sänt ut en kungörelse över hela andevärlden, där kriterierna för nominerandet av nobelpriskandidaterna hade utropats, och där alla de som uppfyllde kriterierna uppmanades att nominera kandidater till nobelpriset. De hade redan fått in några nomineringar nu. Dessa skulle sedan samlas i ett dokument, som ledamöterna i Döda Akademien sedan skulle granska, och därifrån vaska fram nästa nobelpristagare. Till nästa gång skall Pindaros presentera nobelpriskandidaten Friedrich Hölderlin.

4) **Stipendiekommittén redovisar sitt arbete. David Hedegård, en av mottagarna av ”Rudin-kappan” presenteras av Lars Larsen.**

Ordförande Tor Ulven framlade sin redovisning från senaste kommittésamman-komst. De hade framför allt diskuterat vem de skulle utvälja som stipendiat för det

första jordiska stipendiet som efterhand med stor sannolikhet skulle tilldelas ständige sekreterare som banbrytaren för den nya nationalromantiken. De hade kommit fram till att huvudsyftet med deras stipendiering av levande författare skulle vara att göra dem till den ”fria intelligentia” som Horace Engdahl hade drömt om i en intervju med Åke Ortmark på Axess TV. Och framför allt för att återigen skapa et gediget essäistiskt klimat, precis som Engdahl hade önskat. Vår litteraturhistoria var ju en enda stor Ekelundsk essäsamling, så det var naturligt att vi skulle kämpa för essän. Vi skulle alltså ta på oss den uppgift som Svenska Akademien inte ansåg sig värdig nog att ta på sig, p.gr.a. deras ynkliga slösande med pengar på världslitterärt undermåliga författare (titta bara på deras lista med utdelade stipendier!). Alltså framförallt belöna gediget essäistiskt författarskap, i Ekelundsk-Bengtsonsk anda. Och framför allt belöna essäer för urvalet av Döda Akademiens ordbok. Vi ansåg att diktarna återigen skulle erövra den klassiska filologin, återigen främst vara klassiska filologer - i Nietzsches och Ekelunds anda, inga universitetsfackidioter skulle belönas. De unga diktarna skulle uppmuntras att lära sig latin och grekiska, som skulle vara Döda Akademiens ordboks två främsta språk. Sedan skulle de låta gammalgrekiskan genomsyra deras språk, precis som det gamla bibelspråket är djupt påverkat av de bibliska grundspråkens sätt och struktur. Det skulle vara liktydigt med en återvändning till vårt eget språks källor, eftersom det reser sig ur bibelspråket och de romersk-grekiska klassikernas språk.

Det var alltså essäistiska och filologiska strävanden som de främst skulle belöna hos de unga diktarna. Klassicism helt enkelt. De ansåg att tidskriften Aorta och Carl Forsbergs bokförlag hade en nyckelposition för den nya klassicismen, och att Carl Forsberg därför borde vara en av de främsta kandidaterna för det första stipendiet. Andra kandidater var Malte Persson och Martina Lowden, vars essäistiska och filologiska strävanden gjort intryck på ledamöterna.

Stipendiet skulle delas ut för att stödja dessa till ekonomiskt oberoende, så att det kunde födas flera gedigna, andemättade, genomarbetade och genomreflekterade essäister, och färre litteraturjournalistiska dagssländor, detta obildade släkte som fick ledamöterna att vrida sig i sina gravar av ren förakt.

Till nästa gång skall en annan mottagare av ”Rudin-kappan”, Erling Eidem presenteras av Pontus Wikner.

5) Friedrich Nietzsche håller sitt inträdestal

6) Övriga frågor vädras

Swedenborg reste sig och sade på sitt lugna, andemättade sätt, att ständige sekreteraren måste se upp med att ta för mycket på sig, om han skulle bli den banbrytare och profet för den nya nationalromantiken som han utvalts till. Swedenborg gav mig rådet att bygga min klostertruktur till att omfatta alla livets områden, så att inte min kraft skulle läcka ut i oväsentligheter. Sådana gedigna förhoppningar som nu hade rests över mig, kunde jag inte svika genom att t.ex. göra sexuella utsvävningar eller börja rida på massmedian. Han rådde mig till att göra en lista över de företag jag ville koncentrera mig på, och sedan tacka nej till resten. Jag skulle lära av Martina Lowden i integritet. Swedenborg hade gjort ett förslag till en sådan lista åt ständige sekreteraren, som han läste upp. Han föreslog att jag skulle koncentrera mig på följande uppgifter, om jag ville bli den nya nationalromantikens centralgestalt:

-Ditt ämbete i Döda Akademien, dvs. främst arbetet som litteraturhistoriker.
-Folkbildningsarbetet på Skarpnäcks bibliotek.
-Ditt arbete som arrangör av regelbundna uppläsningar för Stockholms poeter.
-Ditt arbete som bokförläggare.
-Ditt arbete som tidskriftsredaktör
-Ditt arbete som suppleant i Romantiska Förbundet och skribent i Aurora.
-Ditt arbete som Mohamed Omars profet inför kungahuset.
-Sedan skall det finnas plats för en kärleksrelation också, och plats för att ibland besöka poetry slam)
-Säg nej till resten.

Sedan läste Swedenborg en lista över sånt som jag borde avstå från för att kunna koncentrera mig på det väsentliga:
-Att turnera omkring i Sverige med din poesi.
-Allt resande överhuvudtaget.
-Att avancera i uppgifter för Romantiska Förbundet.
-Att låta mig bokas för uppläsningar och andra skriftliga uppdrag.
-Att avancera med antalet exemplar i dina upplagor och antalet titlar per år när det gäller ditt bokförlag och din tidskrift.

Vi skrattade en stund över Swedenborgs skrupler över mitt praktiska leverne, hur han suttit och plottrat med mina villkor och utsikter. Men jag tackade honom, och sa att jag skulle tänka på saken.

7) Sammankomsten förklaras avslutad

Eftersnack:

(I ett hörn)

Sören Kierkegaard: Lars, har du lagt maerke til de parallelle der råder mellem dit litteraturhistoriske arbejd og Martina Lowdens bog ”Allt”?

Jag: Ja, det har jeg faktisk. Det er samme identitetsskapende og samme meta-ackord. Jeg begynner faktisk å sette mer og mer pris på Martina Lowden. Andreas Björstens antipatier har nok fordunklet mine öyne en smule.
Kierkegaard: Det teatralske som Lowden laegger for dagen, er meget vaesentlig for romantikken. Den laegning har en lang romantisk tradition i Sverige, I har Strindberg, Heidenstam, Lars Gyllensten, Lars Forssell, Bo Setterlind, Paul Andersson og Bruno K. Öijer. Det er når det teatralske begynder at få overhånd igen, som I kan regne med en ny romantik. Dette teatralske ser I også vogse hos Malte Persson. Det er når det formelle begynder at ta overhånden, som dödens musik begynder at skaelve i strengene, som T.S. Eliot antydede under et eftersnakk forleden. Ikke altid er poeterne lige så interesserede af formalisme, det plejer at skifte med interessen for klassicisme. Det er kun det gamle håndverk som kan oplive rigtig gedigen formalisme, også om den slider seg lös fra de gamle forme. Poeterne kan aldrig rigtig lösgöre sig fra traditionen, deres rigtige inspiration finnes kun at hente i den.

(I ett annat hörn)

Frédéric Godet: Ska vi inte stipendiera unga, andemättade bibelexegeter i samtiden också? De har ju det där filologiska som stipendiekommittén var ute efter.
Poul Madsen: Problemet er at vi naesten ikke finder exegeter som ikke er fackidiotiske. Exegeterne idag har ikke den brede, klassiske dannelse som f.ex. Tegnér, Waldemar Rudin og Erling Eidem havde. De er for spesialiserte. Og vi finner ikke outsiders som Martina Lowden i sådane sammenheng. De er institutionaliserte, de som sidder på kunskaberne.
Godet: Fan också, att dom ska vara så klumpiga. Det är deras fel att bibel-kunskapen och bibelfilologin är så undervärderad i dagens litterära klimat.
Swedenborg: Glöm inte Jean Paillard.
Godet: Men han är redan gammal. Vem ska överta hans kappa?
Swedenborg: (viskande) Jag har på känn att Larsen fortfarande är teolog, även som litteraturhistoriker. Måtte hans intresse för bibelexegetiken inte svalna. Då kommer han att kunna göra en god pneumatisk insats också där.

Veckosammankomst VI
16.8. 2007

I Nobelbibliotekets läsesal, runt bordet.

Kl. 12.00– 13.30

(Jag blev förhindrad att åka iväg till stan, genom att det stod ordningsvakter framför spärrarna i Skarpnäck, och jag inte hade råd att köpa biljett, så jag andesignalade snabbt till Vilhelm Ekelund, som redan satt på Nobelbiblioteket, och frågade hur jag skulle göra. Varför kunde jag inte göra som jag gjorde på kommittésammankomsterna i stipendiekommittén, sa Ekelund, och bara vara närvarande i Anden? Det skulle inte borda finnas några ekonomiska eller praktiska hinder för att jag skulle få vara med. Jag fick vara fysiskt närvarande då det passade mig, annars skulle jag delta i Anden. Jag nöjde mig med detta svar, och gick och satte mig på Skarpnäcks bibliotek, varifrån jag andenärvarade i Nobelbiblioteket.
Alla ledamöterna var på plats, Jesus från Nasareth var klädd i vit dräkt, och hade blod i bägge händerna. Jag grät när jag såg det.)

1) **Ständige sekreterare hälsar välkommen. Johannes Edfelt läser Stefan Georges dikt ”Öns Herre”, i Vilhelm Ekelunds översättning, med efterföljande kommentar på en och en halv sida, som inlemmas i kommentarverket.**

Vilhelm Ekelund kommenterade att Johan Lundberg och Carl-Henning Wijkmark för inte så länge sedan hade haft ett inspirerande samtal om George i Axess TV, där de undrat över att han är så bortglömd idag. Hölderlin tillade att han var övertygad om att George skulle få sin renässans i den nya nationalromantiken.

2) **Ordbokskommittén redovisar sitt arbete.**

Friedrich Nietzsche framlade sin redovisning från senaste kommittésammankomst. De hade nu gått igenom de sju ordessäer som skrivits, och funnit dem vara ett bra kvalitetsmått att gå efter i framtiden. Samuel Johnsons essä var naturligtvis den bästa av alla, hans utläggningar om ordet ”priest” framkallade allmän munterhet.
Till nästa gång skulle de skriva om följande ord:

-Friedrich Nietzsche (ansvarig för grekiskan och latinet) skulle skriva om latinets “homo”, människa.
-Elias Aslaksen (ansvarig för engelskan och tyskan) skulle skriva om tyskans “Gott”, Gud.

-Frédéric Godet (ansvarig för franskan och grekiskan) skulle skriva om franskans “commentaire”, kommentar.
-Vilhelm Ekelund (ansvarig för latinet och grekiskan) skulle skriva om grekiskans ”□□□”, ljus.
-Samuel Johnson (ansvarig för latinet och engelskan) skulle skriva om latinets “primus”, främst.
-Friedrich Hölderlin (ansvarig för tyskan och grekiskan) skulle skriva om grekiskans “□□□□□”, ord.
-Tor Ulven (ansvarig för franskan och latinet) skulle skriva om latinets “nihil”, intet.

homo
Gott
commentaire
□□□
primus
□□□□□
nihil

3) **Nobelkommittén redovisar sitt arbete. Nobelpriskandidaten Friedrich Hölderlin presenteras av Pindaros.**

Ordförande Samuel Johnson framlade sin redovisning från senaste kommitté-sammankomst. Till nästa gång skall nobelpriskandidaten Viktor Rydberg presenteras av Emanuel Swedenborg.

4) **Stipendiekommittén redovisar sitt arbete. Erling Eidem, en av mottagarna av ”Rudin-kappan” presenteras av Pontus Wikner.**

Ordförande Tor Ulven framlade sin redovisning från senaste kommittésamman-komst. Till nästa gång skall en annan mottagare av ”Rudin-kappan”, Hugo Odeberg, presenteras av Pontus Wikner.

5) **Samuel Johnson håller sitt inträdestal**

6) **Övriga frågor vädras**

7) **Sammankomsten förklaras avslutad**

Eftersnack:

(I ett hörn)

Pontus Wikner: (lågt) Det var bra tunt idag.
Elias Aslaksen: (lågt) Jeg tror bestemt at han Lars er litt kunstnerisk utarmet etter all denne voldsomme opstart…

Veckosammankomst VII

23.8.07

På nobelbibliotekets läsesal, runt bordet

Kl. 12-13

(Alla ledamöterna var närvarande, utom Kierkegaard, som hade lite feber och halsont. Efter en exil på Skarpnäcks bibliotek senaste gång, kunde jag återigen närvara fysiskt)

1) Ständige sekreterare hälsar välkommen, Elias Aslaksen läser upp dikten/sången "Bel i Babylon" av Johan Oskar Smith, med åtföljande kommentar på två sidor, som inlemmas i kommentarverket.

2) Ordbokskommittén redovisar sitt arbete.

Ordförande Friedrich Nietzsche framlade sin redovisning från senaste kommittésammankomst. Följande ord skulle behandlas till nästa gång:

Nietzsche: grekiskans "kynikos", hund.
Hölderlin: grekiskans "pneuma", ande.
Ekelund: latinets "pulchra", vacker.
Johnson: engelskans "cry" gråt.
Aslaksen: tyskans "gerechtigkeit", rättfärdighet
Ulven: franskans "vie" väg.
Pindaros: latinets "non", inte.

kynikos
pulchra
pneuma
cry
gerechtigkeit
vie
non

Ulven kommenterade att det lät som en dikt som skulle kunna stå i nästa Deltanummer -

3) Nobelkommittén redovisar sitt arbete. Emanuel Swedenborg läser upp sin presentation av nobelpriskandidaten Viktor Rydberg, på en sida, som sedan inlemmas i litteraturhistorieverket.

Ordförande Samuel Johnson framlade sin redovisning från senaste kommittésammankomst. Det vara bara Dan Andersson som ännu skulle presenteras, sedan fick de börja presentera namn från den lista de skulle vaska fram under nästa kommittésammankomst, listan med de namn som fått flest nomineringar till nobelpriset från andevärldens olika håll. Det var från denna lista som akademiledamöterna sedan skulle vaska fram nästa nobelpristagare.

4) Stipendiekommittén redovisar sitt arbete. Lars Larsen läser upp sin presentation av Hugo Odeberg, en av de fyra mottagarna till stipendiet "Rudin-kappan".

Ordförande Tor Ulven framlade sin redovisning från senaste kommittésammankomst. Nu var det dags att diskutera fram nästa stipendium, eftersom nästa gång presenterades den sista pristagaren i serien "Rudin-kappan", nämligen Anton Fridrichsen. Vi kom överens om att nästa stipendier skulle delas ut till tio svenska författare ur det tjugonde århundradet, ett ur varje decennies debutanter från 10-talet fram till 2000-talet, som varit värdiga "Ekelund-kappan", dvs. som vidarefört arvet och anden från Vilhelm Ekelund. Dessa skulle presenteras i kronologisk ordning under de följande sammankomsterna, efter Fridrichsen. Till nästa gång skulle ledamöterna föreslå kandidater till detta pris, ur vilka de tio sedan skulle röstas fram. De pristagare som ännu lever, skall sedan bli informerade om sitt pris genom ständige sekreteraren, ett pris som denna gång inte innebär pengar, eftersom vi ännu inte har fått in några sådana att dela ut, utan priset innebär endast ära och anseende.

5) Poul Madsen håller sitt inträdestal.

6) Övriga frågor diskuteras.

Poul Madsen berättade att det inom kristna kretsar var kärt att tolka "de 24" äldste i uppenbarelseboken som bestående av tolv judar och tolv hedningar, och att han hade gjort en liknande tillämpning på ledamöterna i Döda Akademien. Han hade nämligen kommit fram till att balansen kristna/hedningar (el. helléner) var ganska fifty-fifty i Akademien. Han hade gjort upp en lista över detta:

Den religiösa hållningen i Döda Akademien:

Kristna / det hebreiska elementet:	Hedningar / det hellénska elementet:
Swedenborg	Nietzsche
Kierkegaard	Ekelund
Madsen	Pindaros
Godet	Platon
Aslaksen	Ulven
Wikner	Hölderlin
Boström	Björling
Johnson	Edfelt
Jesus	Larsen
(monoteismen, monomanin, absolutismen, personlighets-mystiken, Uppståndelsen)	(Pluralismen, relativismen, nihilismen, oändlighetsmystiken förgängelsen, Tragiken)

Madsen ville att vi gjorde ett poäng av detta, och att vi vid inval av nya ledamöter skulle bevara denna balans mellan kristna och hedningar. En diskussion utbröt kring detta (Björling ville inte blanda in apokalyptiskt tankegods), men vi enades till slut om att göra som Madsen föreslagit. Det var trots allt endast en rituell åtgärd med ärans och hederns välsignelse i det stora hela.

Sedan tog Verner Boström, distributör för tidskriften Delta, upp frågan om vi skulle ansöka om tidskriftsstöd från kulturrådet i höst. Vi övervägde fram och tillbaka, någon tyckte att det bästa vore om vi lärde oss ända från början hur man står på egna ben, och utvecklar oss sakta men säkert, övar oss i tålamod, så att vi kan bli så oberoende av maktens bekräftelse som möjligt. De flesta tyckte dock att vi kunde göra ett försök, om inte annat så föra tt informera kulturrådet om att vi finns. Sedan kunde ju pengarna användas till Döda Akademiens stipendier om vi nu absolut ville lära oss att stå på egna ben.

Med dessa resonemang gav sig oppositionen, och vi beslöt att ansöka.

7. Sammankomsten förklaras avslutad.

Eftersnack:

Vi diskuterade en del om Ständige Sekreterare Larsen kunde anses vara hedning, som Madsen hade påstått i sin uppdelning i kristna/hedningar. De flesta menade att det kunde man, men en del ville inte riktigt förstå det. Kontentan av det hela blev att man kom överens om att Larsen hade kristendomens form, men hedningens/hellénens innehåll, och eftersom innehållet var det väsentligaste, måste han anses som hedning. Jag själv tyckte detta var en bra sammanfattning.

Veckosammankomst VIII

29.8.07

I nobelbibliotekets läsesal

Kl. 12-15

(Alla ledamöterna var närvarande, utom jag, som återigen tvingades närvara endast andligen, eftersom jag råkade lova bort mig till ett målararbete hos Eva Sköld, min kollega i Romantiska Förbundets styrelse, på torsdag och fredag. Och jag kom inte ihåg att torsdagarna är reserverade för Döda Akademiens veckosammankomster. Den ädle Frédéric Godet tillrättavisade mig, och sa att det var likvärdigt med att prästen glömde närvara fysiskt i predikstolen om söndagen. Pontus Wikner urskuldade mig med att Döda Akademiens veckosammankomster ännu inte hade hunnit gå i blodet på veckorytmen på det sättet att alla kom ihåg at planera sin kalender enligt dessa)

1. Ständige sekreterare hälsar välkommen, och Pontus Wikner läser upp psalmen "Ängsliga hjärta, upp ur din dvala!" av Carl Olof Rosenius, med åtföljande kommentar på två sidor, som inlemmas i kommentarverket.

2. Ordbokskommittén redovisar sitt arbete.

Ordförande Friedrich Nietzsche framlade sin redovisning från senaste kommittésammankomst. Följande ord skulle behandlas till nästa gång:

-Nietzsche: latinets "opus", verk
-Ekelund: grekiskans "kalon", vacker
-Hölderlin: latinets "puer", pojke
-Godet: grekiskans "pistis", tro
-Aslaksen: franskans "commencement", begynnelse
-Ulven: engelskans "art", konst
-Johnson: tyskans "Gipfel", topp

opus
kalon
puer
pistis
commencement
art
Gipfel

En ny dikt på slump, sa Björling. Toppkonstens begynnelse är barnets naiva tro på sitt verks skönhet, sa Aslaksen, eller som Jesus sa, utan att ni blir som barn, kan ni ingalunda komma in i himmelriket. Fel, sa Johnson, dikten ska tolkas såhär: Verkets vackra pojke tror att begynnelsen är konstens slut.

3. Nobelkommittén redovisar sitt arbete. Vilhelm Ekelund läser upp sin presentation av Dan Andersson, som inlemmas i litteraturhistorieverket.

Ordförande Samuel Johnson delade ut den lista över de viktigaste nominerade nobelpriskandidaterna som det pratades om senaste gång. Den omfattade hundra namn. 3492 nomineringar hade hittills mottagits av nobelkommittén från olika håll av andevärlden.
Vi röstade fram aderton av dessa, som sedan skulle presenteras under de kommande veckosammankomst, och ur vilka vi därefter skulle rösta fram nästa nobelpristagare. Fem av dessa aderton var redan presenterade i Döda Akademien, de övriga tretton skulle presenteras under följande veckosammankomster, och på Nobeldagen den 10 December skulle nästa nobelpris delas ut. Till nästa gång skulle Platon presentera Stefan George.

4. Stipendiekommittén framlägger sin redovisning. Poul Madsen läser upp sin presentation av Anton Fridrichsen, den sista mottagaren av stipendiet "Rudin-kappan".

Ordförande Tor Ulven framlade sin redovisning från senaste kommittésammankomst. Följande kandidater för "Ekelund-kappan" framlades av ledamöterna (föreslagaren inom parentes):
Lars Larsen (Pindaros, Madsen), Johannes Edfelt (Larsen, Hölderlin), Gunnar Björling (Edfelt, Nietzsche), Carl-Göran Ekerwald (Swedenborg, Wikner), Carl-Erik af Geijerstam (Björling), Sven Lindqvist (Johnson), Gunnar Lundin (Platon), Hjalmar Ekström (Aslaksen), G. Oswald (Ulven), Halvdan Renling (Boström), Lars Gyllensten (Kierkegaard), Peter Halldorf (Jesus från Nasareth), Nikanor Teratologen (Vilhelm Ekelund).

Följande tio pristagare röstades fram (enligt debuterande under ett decennium):

10-talet: Hjalmar Ekström
20-talet: Gunnar Björling
30-talet: Carl-Erik af Geijerstam
40-talet: Gösta Oswald

50-talet: Halvdan Renling
60-talet: Carl-Göran Ekerwald
70-talet: Gunnar Lundin
80-talet: Peter Halldorf
90-talet: Nikanor Teratologen
00-talet: Lars Larsen

Till nästa gång skall Hjalmar Ekström presenteras av Vilhelm Ekelund.

5. Tor Ulven håller sitt inträdestal.

6. Övriga frågor vädras.

7. Sammankomsten förklaras avslutad.

Veckosammankomst IX

6.9.07

I nobelbibliotekets läsesal

Kl. 12-15

(Alla ledamöterna var närvarande, utom jag, som återigen tvingades närvara endast andligen, eftersom jag råkade missa att nobelbiblioteket hade en undantagsmässig öppethållning idag, nämligen 10-11.45. Så jag fick vara utan det fysiska igen. Fabian! Jäklar vilken otur jag har)

1. Ständige sekreterare hälsar välkommen, och Emanuel Swedenborg läser upp en dikt av William Blake, med åtföljande kommentar.

2. Ordbokskommittén redovisar sitt arbete.

Ordförande Friedrich Nietzsche framlade sin redovisning från senaste kommittésammankomst. Följande ord skulle behandlas till nästa gång:

-Nietzsche: latinets "magnum", stor
-Ekelund: grekiskans "hades", dödsrike
-Hölderlin: latinets "sanare", bota
-Godet: grekiskans "kosmos", värld
-Aslaksen: franskans "bon", god
-Ulven: engelskans "graveyard", konst
-Johnson: tyskans "abend", kväll

magnum
hades
sanare
kosmos
bon
graveyard
abend

"Det stora dödsriket
skall en gång bota
en god värld.
Det är afton
på kyrkogården"
(Tor Ulvens tolkning)

"Dödsriket är stort.
Men det ljuva kosmos
botar
även en kvällsam kyrkogård."
(Emanuel Swedenborgs tolkning)

3. Nobelkommittén redovisar sitt arbete. Platon läser upp sin presentation av Stefan George.

Jesus från Nasaret tog upp att ständige sekreteraren borde lösas från tvånget att stenografera varje personpresentation av kommittéerna, och varje diktkommentar, och endast göra det han orkar med och hinner med. Jesus menade att det annars skulle bli för mycket, och det konstnärliga skulle utarmas i stenograferingsakten. De övriga var eniga med Jesus, och löste mig gemensamt från tvånget. Jag tackade Jesus, han räddade mig igen. Härefter skall evangeliet styra över mitt författarskap, inte lagen. Men ibland kan det vara bra att få känna på lagens piska, för att evangeliets unika karaktär skall framträda så mycket tydligare.

4. Stipendiekommittén framlägger sin redovisning. Vilhelm Ekelund läser upp sin presentation av Hjalmar Ekström.

Swedenborg föreslog att vi skulle ta efter Svenska Akademien och instifta ett antal fasta priser, som skulle utdelas regelbundet, en gång vartannat år, till nulevande personer inom svensk och finlandsvensk kulturliv, för att inte underlåta vår plikt att påverka även det levandes sfär. De övriga ställde sig positiva till förslaget, och kom med följande förslag till priset (förslagsgivaren inom parentes):

-Frédéric Godet ville instifta "Godet-priset" där han vartannat år ville prisbelöna en exeget, med pengar ur egen ficka. Efter påtryckningar från de övriga lät han priset omfatta även övriga reliigioners grundskriftsexegeter, inte bara bibelexegeter, som han själv.

-Jesus från Nasaret ville instifta "Profetpriset" där vi skulle belöna en judisk eller kristen profet vartannat år. Efter påtryckningar från de övriga lät han priset omfatta även de övriga religionerna.

-Nietzsche ville instifta "Klassiska språkpriset" åt en klassisk filolog vartannat år.

-Platon ville instifta "Litterära filosofpriset" åt en skönlitterär filosof vartannat år.

-Poul Madsen ville instifta "Litterära teologpriset" åt en skönlitterär teolog vartannat år.

-Aslaksen ville instifta "Kristna vältalarpriset" år en kristen predikant varje år. Efter påtryckningar från de övriga lät han priset omfatta även övriga sfärer än kristendomens. Så det blev bara "Vältalarpriset".

-Johnson ville instifta "Samuel Johnson-priset" åt en litteraturkritiker vartannat år.

-Ekelund ville instifta "Aforistikerpriset" åt en aforistiker vartannat år.

-Tor Ulven ville instifta "Essäpriset" åt en essäist vartannat år.

-Lars Larsen ville instifta "Larsenpriset" år en litteraturhistoriker vartannat år.

-Pindaros ville instifta "Litterära munkpriset" och "Litterära nunnepriset" år en skönlitterär, skrivande munk/nunna vartannat år, varannan gång en munk (dvs. vart fjärde år), varannan gång en nunna.

-Swedenborg ville instifta "Swedenborgpriset" åt en mystiker, teosof eller andeskådare vartannat år.

-Pontus Wikner ville instifta "Romantiska romanpriset" resp. "Romantiska novellpriset" åt en romantisk roman- eller novellförfattare vartannat år.

-Hölderlin ville instifta "Romantiska skaldepriset" åt en romantisk skald vartannat år.

-Verner Boström ville instifta "Saliga de fattiga i anden-priset" åt en beskedlig skald utanför alla möjligheter till erkännande från de etablerade, vartannat år.

Vi beslöt att laga en blogg åt våra stipendier, där dessa förslag till priser skulle sättas upp, som preliminära priser, som sedan kunde bytas ut mot andra vid behov. Förslag till nya priser var härefter alltid välkomna.

5. Lars Larsen håller sitt inträdestal.

6. Övriga frågor vädras.

Pontus Wikner föreslog att Döda Akademien offentligt skulle efterlysa ett nationalepos för den postnationalistiska nationalromantiken, och att vi skulle utlysa en tävling för att få fram detta ur den framväxande poetgenerationen. En tävling i stil med de Svenska Akademien anordnade i äldre tider. De övriga ledamöterna tyckte det var ett lysande förslag, Jesus från Nasaret föreslog att vi ger poeterna god tid på sig, tio år. Har det inte inkommit en värdig vinnare till priset inom dessa tio år, utlyser vi tio år till, osv., helt tills vi har hittat ett nationalepos vi kan utkora och stadfästa till nationalstatus.
Wikner fortsatte med att han ställt upp några betingelser för detta nationalepos:

-Det skall vara skrivet för folket, precis som Frithiofs saga, och inte i första hand för en postmodern intelligentia.

-Det måste vara skrivet på bunden, rimmad vers.

-Den måste ta avstamp i nordisk mytologi, som sedan måste kombineras med inslag från andra mytologier och sfärer, levande i det svenska folkdjupet idag, varav följande fält är obligatoriska:

1) Kristendomen
2) Islam
3) Den religiösa populärkulturens sfär (typ New Age)
4) Den profana populärkulturens sfär

Detta för att säkra förankringen i folkdjupet. Priset omfattning fastställs först vid fyndet av vinnareposet.

7. Sammankomsten förklaras avslutad.

Veckosammankomst X

13.9.07

I nobelbibliotekets läsesal

Kl. 10-12

(Alla ledamöterna var på plats. Innan vi stt os ner kring bordet pratade nobelbibliotekarien med oss om att bibliotekarierna där hade beslutat att vi inte skulle få lov att hålla våra veckosammankomster i deras bibliotek, eftersom det sågs som en manifestation som skulle störa andra i rummet, och eftersom jag inte hade någon direkt anledning att sitta där förutom för manifestationens skull. Jag protesterade och tyckte det var humorlöst, Vilhelm Ekelund dundrade att han skulle kunna hänga ut dem offentligt för denna fantasilöshets skull. Men bibliotekarien stod fast vid beslutet, ända tills jag lirkade mig förbi genom att lova att ta av mig ämbetsdräkten när jag satt i rummet, och ta bort de ljus jag dittills hade haft framför mig på bordet, och overhuvudtaget uppföra mig som en normal forskare och låntagare vid nobelbiblioteket. Så vi fick nöja oss med detta och försöka respektera bibliotekarien, trots att alla ledamöterna tyckte det var onödigt humorlöst och fantasilöst.)

1. Ständige sekreterare hälsar välkommen, och Jesus från Nasaret läser upp en dikt av kung David (ur Psaltaren), med åtföljande kommentar.

2. Ordbokskommittén redovisar sitt arbete.

Ordförande Friedrich Nietzsche framlade sin redovisning från senaste kommittésammankomst. Följande ord skulle behandlas till nästa gång:

-Nietzsche: latinets "animus", själ
-Ekelund: grekiskans "makarios", salig
-Hölderlin: latinets "reqviem", ro
-Godet: grekiskans "hagion", helig
-Aslaksen: franskans "noveau", ny
-Ulven: engelskans "snow", snö
-Johnson: tyskans "wörterbuch", ordbok

animus
makarios
reqviem
hagion
noveau
snow
wörterbuch

"Den saliga själens ro i den heliga nysnöns ordbok" (Wikners tolkning)
"Den saliga själens ro, helig som nyfallen snö i en ordbok" (Johnsons tolkning)

3. Nobelkommittén redovisar sitt arbete. Pindaros läser upp sin presentation av Esaias Tegnér.

4. Stipendiekommittén framlägger sin redovisning. Tor Ulven läser upp sin presentation av Carl-Erik af Geijerstam.

5. Pindaros håller sitt inträdestal.

6. Övriga frågor vädras.

Döda Akademiens webmaster Pindaros berättade att han nu var färdig med Döda Akademiens nya hemsida, till vilken alla akademiens verksamheter var länkade. Han bad om resten av ledamöternas godkännande av hemsidan, och fick det.

Jesus av Nasaret frågade hur de skulle ha råd med utbetalningen av priserna från och med September nästa år, eftersom de ju inte kunde bygga sin verksamhet utifrån förväntningar om ekonomiskt stöd utifrån. Jesus menade att ständige sekreteraren skulle bli oförmögen till jämna och någorlunda hyfsade prissummor, om han höjde sin levnadsstandard framöver. Jag svarade att eftersom min munkorden förband mig till fattigdom, var prisutdelningarna ett sätt för mig att hantera alla pengar som blev över, på något vettigt sätt. Jag siktade på att fortsätta hålla min levnadsstandard på i genomsnitt 100 kronor i veckan, ca. 75 % till mat och ca. 25% till litterära evenemang. Då skulle jag ha råd att utbetala ett pris varje månad på i varje fall 20 kronor, utan ekonomiskt stöd utifrån. Om jag sedan fick stipendier eller tidskriftsstöd, skulle dessa pengar sedan läggas till prisernas grundsumma 20 kronor, vilket för mig betyder ca. två dagars budget, som skulle vara en symbolisk summa, som änkan i Jesu liknelse som gav det lilla hon hade.

Distributionsansvarige för tidskriften Delta, Verner Boström, upplyste om att vi inte kunde söka tidskriftsstöd detta år, eftersom fjärde numret av Delta inte hinner tryckas innan 15.9., deadline för ansökningarna. Man måste nämligen ha gjort fyra tidskriftsnummer innan man kan söka stöd. Men det gjorde inget om vi inte fick stöd det här året, Döda Akademiens prisutdelningar börjar ju först nästa år, och tills dess behöver vi inga extra pengar, utan behöver endast bygga upp kulturellt kapital i form av klassisk bildningtyngd.

7. Sammankomsten förklaras avslutad.

Veckosammankomst XI

20.9.07

I nobelbibliotekets läsesal

Kl. 17-19

(Alla ledamöterna var på plats. Tyvärr släpptes jag inte in i läsesalen, eftersom bibliotekarien nyss hade haft en visning av nya böcker för Svenska Akademiens ledamöter, och läsesalens bord var fullt av böcker som de inte hade hunnit städa bort. Bibliotekarien sade att det var säkrare att jag kom dit mellan 10-12 på torsdagar, eftersom detta kunde upprepas. Jag fick således även denna gång vara närvarande endast andligen, och sedan får vi flytta tiden för sammankomsterna härefter till kl. 10-12 varje torsdag.)

1. Ständige sekreterare hälsar välkommen, och Frédéric Godet läser upp 1 Mosebok kap. 1, med åtföljande kommentar, som han plockat från sin bok "Bibliska studier, del 1".

2. Ordbokskommittén redovisar sitt arbete.

Ordförande Friedrich Nietzsche framlade sin redovisning från senaste kommittésammankomst. Följande ord skulle behandlas till nästa gång:

-Nietzsche: latinets "quator", fyra
-Ekelund: grekiskans "proton", först
-Hölderlin: latinets "docere", lära
-Godet: grekiskans "basileia", rike
-Aslaksen: franskans "temps", tid
-Ulven: engelskans "far", långt
-Johnson: tyskans "Kultur", kultur

quator
proton
docere
basileia
temps
far
Kultur

"De fyra första lärornas rike
i en tid
som låg långt
långt från kultur"

(Platons tolkning)

"Bara fyra läror först.
Sedan bör redan ditt rike
börja luta långt bortom tidens kultur."

(Pindaros tolkning)

Pindaros tolkning vann efter omröstning.

Denna slumpmässig hieroglyfläsning vi har börjat, också det bara på slump, idka på våra veckosammankomster, har nu börjat utveckla sig till en egen slags poesigenre. Fascinerade beslöt vi att göra det till ett fast inslag i ordkommitténs program. Varje gång skulle två tolkningar av ordhieroglyferna presenteras, av de två som blev först färdiga, och sedan skulle den bästa tolkningen röstas fram, som i en poetry-slamtävling. Dessa tolkningar skulle sedan nån gång i framtiden samlas en gång i en bok, som en diktsamling.

3. Nobelkommittén redovisar sitt arbete. Pindaros läser upp sin presentation av Esaias Tegnér.

4. Stipendiekommittén framlägger sin redovisning. Platon läser upp sin presentation av Gösta Oswald, mottagare av stipendiet "Ekelund-kappan".

5. Sören Kierkegaard håller sitt inträdestal.

6. Övriga frågor vädras.

Med anledning av tryckningen av "Över floden mig", diskuterades vissa ändringar fram i den lista Lars Larsen hade lagat över de som ska få köpelserätten till boken.

7. Sammankomsten förklaras avslutad

Veckosammankomst XII

27.9.07

I nobelbibliotekets läsesal

Kl. 10-12

1. Ständige sekreterare hälsar välkommen, och Sören Kierkegaard läser upp en text av Pascal, med åtföljande kommentar.

2. Ordbokskommittén redovisar sitt arbete.

Ordförande Friedrich Nietzsche framlade sin redovisning från senaste kommittésammankomst. Följande ord skulle behandlas till nästa gång:

-Nietzsche: grekiskans "anthropos", människa
-Ekelund: latinets "ego", jag
-Hölderlin: grekiskans "agathos", god
-Johnson: latinets "et", och
-Godet: franskans "poeme", dikt
-Aslaksen: tyskans "gross", stor
-Ulven: engelskans "pardon", ursäkt

anthropos
ego
agathos
et
poeme
gross
pardon

"Jag är en god människa, och dikten är min stora ursäkt" (Björling)

"En människa är jag bara
och gott är
att dikten finns
som ursäkt därför"
(Wikner)

Björlings tolkning vann.

3. Nobelkommittén redovisar sitt arbete. Swedenborg läser upp sin presentation av Atterbom.

4. Stipendiekommittén framlägger sin redovisning. Verner Boström läser upp sin presentation av Halvdan Renling, mottagare av stipendiet "Ekelund-kappan".

5. Frédéric Godet håller sitt inträdestal.

6. Övriga frågor vädras.

7. Sammankomsten förklaras avslutad

Veckosammankomst XIII

4.10.07

I nobelbibliotekets läsesal

Kl. 10-12

1. Ständige sekreterare hälsar välkommen, och Pindaros läser upp en text ur Psaltaren, Bibeln, med åtföljande kommentar.

2. Ordbokskommittén redovisar sitt arbete.

Ordförande Friedrich Nietzsche framlade sin redovisning från senaste kommittésammankomst. Följande ord skulle behandlas till nästa gång:

-Nietzsche: grekiskans "poimen", herde
-Ekelund: latinets "templus", tempel
-Hölderlin: grekiskans "probatos", får
-Johnson: latinets "usus", bruk
-Godet: franskans "monde", värld, jord
-Aslaksen: tyskans "arm", fattig
-Ulven: engelskans "language", språk

poimen
templus
probatos
usus
monde
arm
language

"Herdens enda tempel;
fårens bruk av
världens fattigspråk."
(Kierkegaard)

"Som herde och får
är tempel och värld
i bruket av fattigt språk."
(Boström)

"Herdens fåratempel.
Bruk det värld! Det bruk!
På ditt fattigspråk det bruk."
(Björling)

Björlings tolkning vann.

3. Nobelkommittén redovisar sitt arbete. Johannes Edfelt läser upp sin presentation av nobelkandidaten Stagnelius.

4. Stipendiekommittén framlägger sin redovisning. Sören Kierkegaard läser upp sin presentation av Carl-Göran Ekerwald, mottagare av stipendiet "Ekelund-kappan".

5. Jesus från Nasaret håller sitt inträdestal.

6. Övriga frågor vädras.

7. Sammankomsten förklaras avslutad

Veckosammankomst XIV

11.10.07
I nobelbibliotekets läsesal
Kl. 17-19

1. Ständige sekreterare hälsar välkommen, och läser upp dikten "Suckarnes mystär" av Erik Johan Stagnelius, med åtföljande kommentar.

2. Ordbokskommittén redovisar sitt arbete.

Ordförande Friedrich Nietzsche framlade sin redovisning från senaste kommittésammankomst. Följande ord skulle behandlas till nästa gång:

-Nietzsche: grekiskans "ichtys", fisk
-Ekelund: latinets "vita", liv
-Hölderlin: grekiskans "hyios", son
-Johnson: latinets "herba", ört
-Godet: franskans "rupture", brytning
-Aslaksen: tyskans "wissenschaft", vetenskap
-Ulven: engelskans "different", annorlunda

"Fiskens liv är örtens son
brytningen mot en annorlunda vetenskap"
(Swedenborg)

"Fisklivet i min sons örtbrytning,
en vetenskap för de annorlunda."
(Edfelt)

Edfelts tolkning vann.

3. Nobelkommittén redovisar sitt arbete. Vilhelm Ekelund läser upp sin presentation av nobelkandidaten Leopardi.

Det var dags att rösta fram en nobelpristagare ur den skara som hittills blivit presenterad på veckosammankomsterna. Erik Johan Stagnelius vann omröstningen med klar marginal. Prissumman bestämdes till två miljoner himmelska dollar (motsvarande 10 miljoner svenska kronor). Vi kontaktade Stagnelius efter sammankomsten.

4. Stipendiekommittén framlägger sin redovisning. Pontus Wikner läser upp sin presentation av Gunnar Lundin, mottagare av stipendiet "Ekelund-kappan".

5. Lars Larsen håller sitt inträdestal.

6. Övriga frågor vädras.

Jag presenterade en anhållan om att inte behöva vara fysiskt närvarande vid veckosammankomsterna, eftersom jag inte ville binda mig vid storstadens liv, utan så långt det var möjligt arbeta lokalt, där jag bor, som en förebild för den decentraliserade, traditionsrotade människan som jag vill framodla och stödja. Nu hade jag rotat mig tillräckligt i Döda Akademien för att den skulle vara högst verklig för mig, även om jag inte var fysiskt närvarande i nobelbiblioteket. Då kunde de också ha sammanträdena mellan 17-19, för att korrespondera med Svenska Akademien.

Jag anhöll också om tillstånd att inte behöva lägga upp varje protokoll från våra veckosammankomster på bloggen, utan endast de protokoll som kunde vara av intresse för min bloggs läsare.

Min anhållan godtogs av alla.

7. Sammankomsten förklaras avslutad

Följande priser utdelas vartannat år till svenska och finlandssvenska kulturprofiler:

Estetikerpriset

Instiftat av: Sören Kierkegaard, 29.9.07
Utdelas till: Estetiker.
Nästa utdelningsdatum: 1.8. 2008

Godet-priset

Instiftat av: Frédéric Godet, 6.9.2007
Utdelas till: Exegeter. Bibelexegeter, koranexegeter och andra religiösa grundtextsexegeter
Nästa utdelningsdatum: 1.9.2008

Profetpriset

Instiftat av: Jesus av Nasareth, 6.9.2007
Utdelas till: Religiösa profeter från alla religioner
Nästa utdelningsdatum: 1.10.2008

Klassiska språkpriset

Instiftat av: Friedrich Nietzsche, 6.9.2007
Utdelas till: Klassiska filologer (antik grekiska och latin)
Nästa utdelningsdatum: 1.11.2008

Litterära filosofpriset

Instiftat av: Platon, 6.9.2007
Utdelas till: Filosofer av skönlitterär halt
Nästa utdelningsdatum: 1.12.2008

Litterära teologpriset

Instiftat av: Poul Madsen, 6.9.2007
Utdelas till: Teologer och religionsvetare av skönlitterär halt
Nästa utdelningsdatum: 1.1.2009

Vältalarpriset

Instiftat av: Elias Aslaksen, 6.9.2007
Utdelas till: Talare med skönlitterära och djupandliga kvaliteter
Nästa utdelningsdatum: 1.2. 2009

Samuel Johnson-priset

Instiftat av: Samuel Johnson, 6.9.2007
Utdelas till: Litteraturkritiker
Nästa utdelningsdatum: 1.3.2009

Aforistikerpriset

Instiftat av: Vilhelm Ekelund, 6.9.2007
Utdelas till: Aforistiker
Nästa utdelningsdatum: 1.4.2009

Essäpriset

Instiftat av: Tor Ulven, 6.9.2007
Utdelas till: Essäister
Nästa utdelningsdatum: 1.5.2009

Larsenpriset

Instiftat av: Lars Larsen, 6.9.2007
Utdelas till: Litteraturhistoriker
Nästa utdelningsdatum: 1.6.2009

Litterära munkpriset/Litterära nunnepriset

Instiftat av: Pindaros, 6.9.2007
Utdelas till: Munkar och nunnor av skönlitterär halt

Nästa utdelningsdatum: 1.7.2009

Swedenborgpriset

Instiftat av: Emanuel Swedenborg, 6.9.2007
Utdelas till: Mystiker, teosofer eller andeskådare
Nästa utdelningsdatum: 1.8.2009

Romantiska romanpriset/Romantiska novellpriset

Instiftat av: Pontus Wikner, 6.9.2007
Utdelas till: Romanförfattare och novellister
Nästa utdelningsdatum: 1.9.2009

Romantiska skaldepriset

Instiftat av: Friedrich Hölderlin, 6.9.2007
Utdelas till: Romantiska skalder
Nästa utdelningsdatum: 1.10.2009

Saliga de fattiga i anden - priset

Instiftat av: Verner Boström, 6.9.2007
Utdelas till: Beskedliga, stora skalder utanför det erkändas råmärken, utanför alla möjligheter till erkännande från de etablerades skara
Nästa utdelningsdatum: 1.11.2009

Ordensregeln

Grundad: av Lars Larsen i Åbo skogar, 8.6.2005

Överhängande kloster: Naturen

Överhängande Abbot/Abbedissa: Alla djur, björnen såväl som spindeln.

Allmän karaktär: En traditionell klosterorden, ingående i den "stora traditionen", men individualistiskt anpassad för den postmoderna människan. Ökenfäderna ligger närmare än klostermunkarna som förebild, den är en antikollektivistisk klosterorden, postmodernt misstänksam mot varje lojalitet.

Kan endast förstås som en dikt. Men inte en dikt på cellulosapapper, utan en dikt på det papper som kallas verkligheten.

Orsak: Tillkommen i brist på befintliga klosterordnar av samma karaktär. Tillkommen av ett behov att få ingå i en historisk tradition av munkar och nunnor, och binda sig vid vissa regler, som skall ge livet stadga.

Medlemmar: Alla djur är redan självskrivna medlemmar. I offentligheten kallar en medlem sig för "naturens munk/naturens nunna".

Människor vigs till officiella medlemmar genom föreskrifterna nedan. Vem som helst kan bli medlem som har behov av en individuellt anpassad, postmodernt antikollektivistisk klosterorden. Varje sådan människa skall naturligtvis helst grunda sin egen orden, min orden är bara ett exempel, ett recept på hur man kan göra. Men jag hindrar naturligtvis ingen att bli medlem i just min orden (såtillvida är den inte copyrightad). Ordensregel bör dock följas till punkt och pricka för att man skall kunna se sig som medlem just i *min* orden. Den fordrar dock ingen lojalitet annat än de knappa föreskrifterna här. Var och en medlem har regeln för sig själv, och inget nätverk är önskvärt. Salig Lars Larsen har kommit till insikt om att naturen är det barmhärtigaste klostret, och djuren de fredligaste klosterbröderna och klostersystrarna - skulle han samsas om ett hus tillsammans med andra saligpettrar, är han säker på att de skulle börja tävla om vem som är bäst.

Förebilder: Främst antikens kyniker - Diogenes, Antisthenes, och ökenfäderna. Men även Benedictus av Nursia, Franciskus av Assisi, Mäster Eckhart, Johannes av Korset, Serafim av Sarov, Vilhelm Ekelund...

Vigseln till munk: Sker genom en nattlig bröllopsceremoni, där man utväljer ett träd som representant för naturen/klostret. En ring tillverkas till trädet, det kan t.ex. vara ett julklappsband i guldfärg, på vilket man skriver sitt namn och datum för bröllopet. Ringen träds på trädets finger. Sin egen ring köper man på traditionellt bröllopsvis, i vilken namnet "Shekina" inskriberas, åtföljt av samma datum. "Shekina" är beteckningen för Guds närvaro

i skapelsen inom judisk mystik; i GT förekommer namnet som den eld som brann över förbundsarken i tabernaklet, "Shekinaflamman". En ateistisk tolkning därav är berättigad. Även om jag själv gör min orden till judiskt-kristen, eftersom jag ingår i den traditionen (jag tolkar "Shekina" som den jesuslike Gudens närvaro), kan andra omforma den till sin egen livsåskådning genom att tolka den på sitt sätt.

Den nattliga bröllopsceremonin kan i övrigt fritt fantiseras fram, endast en komponent är obligatorisk, nämligen ringpåtagningen med åtföljande ed: "Heliga natur, jag svär dig trohet intill döden skiljer oss åt ". Eden skall uttalas under beröring av en Abbotmygga eller Abbedissamygga, i den stund denne suger blod.

Eden hålls därefter lika helig som ett traditionellt klosterlöfte inom "den stora traditionen".

Dagligt arbete: Vi förbinder oss till att hålla oss sysselsätta i hårt arbete, för att hålla apati, syndiga, destruktiva fantasier eller självmordstankar på avstånd, precis som munkarna gjort i alla tider. Detta arbete skall för Lars Larsens del bestå av en grundlig odling av litteraturens trädgård. För detta ändamål har han upprättat, eller snarare invalts i klostret "Döda Akademien". De gamla klostrens trädgårdar är för honom utbytt mot kulturens trädgård. Medlemmarna i Den Heliga Naturens orden tillåter sig friheten att utforma sina dagliga arbetsrutiner efter eget tycke, så långt det inte bryter mot ordensregeln i övrigt.

Underlydande kloster:

1) Döda Akademien: En klosterstruktur för Lars Larsens dagliga litterära arbete, ett "litterärt kloster". Bör ses som en gren på och avkomma av Den Heliga Naturens Orden, som direkt lyder under den, ja, är en underordnad del därav. Detta litterära kloster är även endast reserverat för Lars Larsen och de andra ledamöterna i denna akademi, och till skillnad från Den Heliga Naturens Orden som helhet, är denna specifika del därav copyrightad, och tillåts inte användas av andra. De specifika klosterreglerna för Döda Akademien finns att läsa i Döda Akademiens handlingar. En munk/nunna i Döda Akademien skall kalla sig för "litteraturens munk" munk resp. "litteraturens nunna". En sådan medlem i Den Heliga Naturens Orden är skyldig att åta sig den smärta som det innebär att leva uppsplittrad i två riken, naturens och litteraturens/ kulturens riken. Primitivismen är således ett överståndet stadium för en medlem i klostret "Döda Akademien". Andra medlemmar i Den Heliga naturens orden har full frihet att grunda sina egna lokala kloster i denna orden, såtillvida som de är underordnade sin överhängande ordensregel.

De tre klosterlöftena :
(postmodern motsvarighet till den stora traditionens "Fattigdom, kyskhet och lydnad")

1) **Fattigdom**
Vi förbinder oss till att bo året om ute i naturen, i kåtor eller tält. Vi ger bort all vår tidigare egendom, så att allt vi äger får plats i en ryggsäck. Vårt fortsatta oberoende av samhället skall markeras genom att vi inte samlar på oss mer än att vi strax kan bryta upp och flytta till en annan skog om vi nödgas därtill (av t.ex. myndigheter). I princip skall vår egendom även i fortsättningen kunna rymmas i en ryggsäck (bortsett från böcker vi råkar samla på oss i kåtan, böcker är det enda heliga undantaget). Vi bör alltid vara klädda i brun, självsydd munkkåpa, och helst gå med en vandringsstav i handen, för att stödja ryggen och monotonin under vårt myckna vandrande, eftersom vi varken tillåts cykla eller köra bil, utan alltid går till fots, som medeltidens munkar. Att äga cykel eller bil blir oss endast till börda, vi binder oss till att äga endast det som är absolut nödvändigt, för att bevara vår frihet och vårt oberoende av materien. Vi reser inte mer än vårt dagliga rutinarbete kräver, för att kunna leva i inre samling och koncentration på det väsentliga. Vi tillåts inte resa utomlands, om det inte är absolut nödvändigt, eftersom vi vill skona naturen från turismens slitage.

Vi förbinder oss till att inte tjäna mera pengar än vi behöver för livets nödtorft, som enkel mat och enkla kläder. Eventuella större överskott sparar vi inte, utan ger bort till onyttiga ting som vissa kulturella eller filantropiska ändamål. Vi förbättrar aldrig vår levnadsstandard, utan övar oss i monotoni på alla områden. Vi avsvärjer oss all tro på utveckling och framgång. Vi förbinder oss till ett för samhället onyttigt och oproduktivt liv, senilt pysslande med våra hobbies, främst olönsam kulturell verksamhet som poesi, humanistisk vetenskap och sånt. Vi försöker leva på en minimal mängd förtjänstarbete för att kunna vara så onyttiga för samhället som möjligt. Vi tror heller inte på filantropi i egentlig, klassisk mening, utan anser oss göra jorden störst tjänst genom att helt enkelt inte delta i ekorrhjulet, i vilken filantropin tragiskt nog är en alldeles trevlig liten kugge. Vi fixar oss vår sysselsättning endast för att ha något att göra i väntan på döden (för den kristne är döden = uppståndelsen, Jesu återkomst), och omfattar ingen hednisk, primitivistisk livsdyrkan, som går emot våra asketiska, humanistiska livsprinciper. Denna humanism, denna vördnad för livet och människan, tvingar oss nämligen att offra oss för de fattiga och förtryckta.

Slutligen tar vi heller inte emot större penninggåvor eller stipendier för eget bruk, utan vi förbinder oss att ge bort det vi inte behöver för tillfället. Vi tillåter oss inte sitta på större penningssummor, för att inte frestas till ett världsligt liv, eller överhuvudtaget förlora vårt enkla, oberoende liv från hand till mun, utan försäkringar, välkomnande döden när den kommer, endast förtröstande på och räknande med livets enkla, basala omsorg från dag till dag.

2) **Kyskhet**
Vi omfattar hela den västerländska kulturtraditionens samlade desillusion på kärlekens område. Vi förbinder oss till ett slags inre celibat, som inte består av en utifrån påtvingad avhållsamhet, utan av ett ur inre nödvändighet framsprunget behov av integritet. Vi förbjuder inte en yttre sexuell aktivitet om vi kan förena den med denna inre celibat, denna inre integritet och avskildhet. Vår förlorade tro på sexuell framgång sammanhänger med vår övergripande förlust av framgångstro. Vi gör oss inga förväntningar på något håll, och säljer inte vår själ eller vårt munk-/nunneliv för att få en kvinna/man eller en statusposition i samhället. Vi tar dock del i samhällslivet på normalt sätt i den mån vi kan förena detta med vårt klosterliv och vår inre avskildhet. Vi sätter inga regler för detta, så sant vi inte börjar bryta mot klosterregeln i övrigt, som t.ex. lagen om att vi skall bo i kåtor/tält ute i naturen.

3) **Lydnad**

Vi förbinder oss att lyda denna klosterregel i den mån det står till vår förmåga. Om vi någon gång skulle avfalla från den, installerar vi här en i klosterregeln inneboende förlåtelse, i Kristi efterföljelse. Varje ed är till för att brytas någon gång, om inte här i livet, så i vår dödsstund.

Denna klosterregel är uppdaterad av Lars Larsen den 9. 12. 2007.

IL-NJU (Institutet för litteraturvetenskap vid Nya Jerusalems Universitet)

grundades 9.8. 2007 av Döda Akademien, närmare bestämt av Vilhelm Ekelund, Samuel Johnson och Lars Larsen. Följande paragrafer sattes upp för verksamheten:

§ 1 Vi vill göra den klassiska bildningen tillgänglig för var man ur folket, genom att regelbundet, varannan måndag, anordna litteraturhistoriska föreläsningar.

§ 2 Vi vill motverka den akademiska specialiseringen och lärdomstorkan genom att göra litteraturhistorien och vår undervisning därom helt och hållet till en andlig, eller som man också säger, "själisk" företeelse. Därför tillåter vi ingen annan undervisningsform än improvisationen, det fria samtalet med publiken direkt ur hjärtats kamrar. Våra lärare skall vara således bildade, att de har ett hjärtats och intellektets överflöd att ösa ur, och äga så vida referensramar som möjligt, så att de ständigt kan sätta saker och ting in i de stora perspektiven, de andliga och universellt-humanistiska perspektiven. Läraren skall undervisa så att han ständigt inbjuder publiken att delta med frågor och inlägg, istället för att utgå från ett färdigt koncept, där man skall hinna gå igenom en viss mängd information, så som det bedrövligt ofta sker på universiteten, och vilket bidrar till att diskussionerna mellan elever och lärare där aldrig vinner någon riktigt äkta och djup klang.

§ 3 Så länge det är möjligt, och så länge vi hittar lokaler för vår verksamhet, skall vi fortsätta vår föreläsningsverksamhet, genom att varje år lägga upp en ny föreläsningsserie, som spänner över hela året. Således blir vårt mål att göra en genomgång av hela litteraturhistorien, såväl den nationella som den internationella.

§ 4 Vi skall ge större utrymme åt religiösa, teologiska, filosofiska och andra humanistiska texter än de rent skönlitterära, än vad som är vanligt inom litteraturvetenskapen, för att motverka den fackidioti som så lätt smyger sig in i denna disciplin. I alla tillfällen föredrar vi det tvärvetenskapliga, det dialogiska, det överblickande, det genomgripande, det gigantiska, framför det specialiserade, apparatiska, hårklyvande, småaktiga och hyperakademiska.

§ 5 I princip skall våra professorer och lektorer sköta om undervisningen vid universitetet, men i vissa fall kan vi tillåta oss att bjuda in gästföreläsare.

§ 6 Till att börja med förlägger professor Larsen sin undervisning till Skarpnäcks bibliotek, men i princip kan den hållas var som helst, så skulle biblioteket där kasta ut honom, är ingen skada skedd om han fixar sig en annan lokal. De andra professorerna använder sig av NJU-EF:s lokaler i Nya Jerusalem för sina motsvarande, parallella föreläsningsserier.

§ 7 Undervisningen skall alltid ske inom ramarna för en "öppen poesiscen", för att stå upp för det levande ordet, för att knyta ihop vår undervisning med den domän där den rätteligen hör hemma, den levande poesin, och framför allt: för att alltid, vad vi än säger, verka på den sanna, ödmjuka, postnationalistiska demokratins grund, som alltid låter sin medmänniska komma till orda efter att ha pratat till punkt själv.

§ 8 Vi förbehåller oss rätten att utnämna hedersdoktorer vid vårt universitet. Utnämningar föreslås och dryftas inom Döda Akademiens veckosammankomster.

§ 9 Alla större beslut inom Institutionens styrelse bör tas upp på Döda Akademiens veckosammankomster.

§ 9 Tills vidare består institutionen av följande personal, som kan bytas ut vid behov:

Professorer:
Lars Larsen
Henrik Schück
Benedetto Croce
Albert Nilsson
Rudolf Haym
Emile Faguet
Hippolyte Taine
Gustave Lanson

Lektorer:
Fredrik Böök
Gunnar Tideström

Estetiska fakulteten vid Nya Jerusalems universitet :

Institutionen för litteraturhistoria

Professorer:
Lars Larsen
Henrik Schück
Benedetto Croce
Albert Nilsson
Rudolf Haym
Emile Faguet
Hippolyte Taine
Gustave Lanson

Institutionen för konsthistoria

Professorer:
Johann Joakim Winckelmann
John Ruskin
Jakob Burckhardt
Plinius

Institutionen för filologi

Professorer i klassisk filologi:
Friedrich Nietzsche
Albert Wifstrand
Frédéric Godet
Erasmus av Rotterdam

Professor i modern filologi (engelska, franska, tyska):
Samuel Johnson

Institutionen för systematisk estetik:

Professorer i litteraturfilosofi:
Martin Heidegger,
Roland Barthes
Platon
Jaques Derrida,
Michail Bachtin
Maurice Blanchot

Professorer i konstfilosofi:
John Ruskin
Thomas Carlyle

Institutionen för praktisk estetik

Professorer i poetik med poetologi:
Longinos
Horatius
Alexander Pope
N. Boileau
Albert Wifstrand
Gaston Bachelard

Professor i retorik:
Cicero
Demosthenes
Aristoteles

Professor i litteraturkritik:
F.R. Leavis
Friedrich Schlegel
Joseph Addison
Georg Brandes
Vilhelm Ekelund

Professor i konstkritik:
Denis Diderot

Professor i litterär spiritualitet:
T.S.Eliot

Professor i litterär terapi:

Alberto Croe

Institutionen för litteraturvetenskap

Professorer i litteratursociologi:
Pierre Bourdieu
Teodor W. Adorno
Max Horkheimer

Professorer i litteraturpsykologi:
Hans Ruin
Bruno Bettelheim

Professorer i litteraturpedagogik:
Louise M. Rosenblatt
Andrej Makarov

Institutionen för konstvetenskap

Professorer:
Julius von Schlosser
Heinrich Wölfflin

Institutionen för teologisk estetik

estetik:

Estetisk dogmatik:
(sysslar med estetisk reflektion kring den kristna dogmatiken i dess systematiska form)
Hans Urs von Balthasar
Lars Larsen

Maximus Bekännaren

Litteraturteologi:
(sysslar med teologisk reflektion kring skönlitteraturen på ett systematiskt sätt)
Novalis

Konstteologi:
(sysslar med teologisk reflektion kring konsten på ett systematiskt sätt)
H.E.Bahr

Konstetik:
(sysslar med teologisk-etisk reflektion kring konsten på ett systematiskt sätt)
K.E.Lögstrup

Professorer i teologisk poetik:

Estetisk bibelexegetik:
(sysslar med estetisk analys och utläggning av bibeltexter)
Origenes
Lars Larsen
F.W.Farrar
Emanuel Swedenborg
Frédéric Godet

Homiletik:
(sysslar med estetisk analys av och estetisk reflektion kring den kristna predikan och dess historia)

Erik Pontoppidan
Phillips Brooks
Charles Spurgeon
Albert Wifstrand
J-B. Bossuet

Alexandre Vinet
Johannes Chrysostomus

Hymnologi:
(sysslar med estetisk analys av och estetisk reflektion kring den kristna psalmdiktningen och dess historia)
Oscar Lövgren
Emil Liedgren
Kung David

Kristen litteraturhistoria:
(Vetenskapen om den kristna litteraturens historia som helhet, uppdelat i a) den teologiska litteraturens och b) den kristna uppbyggelselitteraturens historia)
Lars Larsen
Andrew Boardman

Skönlitteraturens teologi:
(sysslar med teologisk analys och teologisk reflektion kring skönlitteraturen och dess historia)
Thomas Merton
Dorothee Sölle
Manfred Björkquist
Sven Stolpe

Professorer i liturgik:

Kyrklig konstvetenskap:
(Vetenskapen om den specifikt kyrkliga konsten, som t.ex. kyrklig arkitektur och ikoner, dess historia och estetik)
Leonid Ouspenski

Kyrklig musikvetenskap:
(Vetenskapen om den specifikt kyrkliga musiken,dess historia och estetik)

Johann Sebastian Bach

Gudstjänstens teologi:
(Vetenskapen om den den kristna gudstjänsten, dess historia, liturgiska innehåll, konfessionella former osv.)
Georg Cassander
G. Rietschel

Teologiska fakulteten vid NJU

Institutionen för kyrkohistoria

Professorer:

C.A. Cornelius
August Neander
Hjalmar Holmquist
Waldemar Ammundsen
Emanuel Linderholm
Gottfried Arnold
Karl Holl
Philip Schaff
Eusebius
John Foxe
Merle d'Aubigne
K.A.F. Kahnis
Albert Hauck

Institutionen för nytestamentlig exegetik med judaistik

Professorer:

Frédéric Godet
Hugo Odeberg
David Hedegård
Erling Eidem
Tholuck
Origenes
N.P.Wetterlund
Poul Madsen
Carl Skovgaard-Petersen
Adolf Schlatter
Theodor Zahn
Rudolf Bultmann
F.W.Farrar

Institutionen för gammaltestamentlig exegetik

Professorer:

Waldemar Rudin
Johannes Lindblom
Julius Wellhausen
Sigmund Mowinckel
Jean Calvin
Erik Stave
C.H. MackIntosh
Herman Gunkel

Franz Delitsch

Institutionen för dogmatik

Professorer:

Gustaf Aulén
Torsten Bohlin
Karl Barth
Osmo Tiililä
Martin Luther
Ole Hallesby
Paul Tillich
A.F.Granfelt
Emil Brunner
Karl Heim
Albrecht Ritschl
Jürgen Moltmann
Isak August Dorner
Richard Rothe
Adolf von Harnack
Johannes Scotus Erigena
aposteln Johannes
Johann Tobias Beck
Carl Gustaf Lagergren

Institutionen för teologisk etik med religionsfilosofi

Professorer:

Sören Kierkegaard
Emmanuel Lévinas
K.E. Lögstrup
Augustinus
Schleiermacher
Jakob Böhme
Emanuel Swedenborg
Anders Nygren
Henry Drummond (teologi - naturvetenskap)
Pierre Teilhard de Chardin
Johannes Müller (kulturteologi)

Institutionen för teologisk estetik

Professorer i systematisk-teologisk estetik:

Estetisk dogmatik:
(sysslar med estetisk reflektion kring den kristna dogmatiken i dess systematiska form)
Hans Urs von Balthasar
Lars Larsen
Maximus Bekännaren

Litteraturteologi:
(sysslar med teologisk reflektion kring skönlitteraturen på ett systematiskt sätt)
Novalis

Konstteologi:
(sysslar med teologisk reflektion kring konsten på ett systematiskt sätt)
H.E.Bahr

Konstetik:
(sysslar med teologisk-etisk reflektion kring konsten på ett systematiskt sätt)K.E.Lögstrup

Professorer i teologisk poetik:

Estetisk bibelexegetik:

(sysslar med estetisk analys och utläggning av bibeltexter)
Origenes
Lars Larsen
F.W.Farrar
Emanuel Swedenborg
Frédéric Godet

Homiletik:
(sysslar med estetisk analys av och estetisk reflektion kring den kristna predikan och dess historia)
Erik Pontoppidan
Phillips Brooks
Charles Spurgeon
Albert Wifstrand
J-B. Bossuet
Alexandre Vinet
Johannes Chrysostomus

Hymnologi:
(sysslar med estetisk analys av och estetisk reflektion kring den kristna psalmdiktningen och dess historia)
Oscar Lövgren
Emil Liedgren
Kung David

Kristen litteraturhistoria:
(Vetenskapen om den kristna litteraturens historia som helhet, uppdelat i a) den teologiska litteraturens och b) den kristna uppbyggelselitteraturens historia)
Lars Larsen
Andrew Boardman

Skönlitteraturens teologi:
(sysslar med teologisk analys och teologisk reflektion kring skönlitteraturen och dess historia)Thomas Merton
Dorothee Sölle
Manfred Björkquist
Sven Stolpe

Professorer i liturgik:

Kyrklig konstvetenskap:
(Vetenskapen om den specifikt kyrkliga konsten, som t.ex. kyrklig arkitektur och ikoner, dess historia och estetik)
Leonid Ouspenski

Kyrklig musikvetenskap:
(Vetenskapen om den specifikt kyrkliga musiken,dess historia och estetik)
Johann Sebastian Bach

Gudstjänstens teologi:
(Vetenskapen om den den kristna gudstjänsten, dess historia, liturgiska innehåll, konfessionella former osv.)
Georg Cassander
G. Rietschel

Institutionen för praktisk teologi

Professorer i apologetik:

C.S. Lewis
Justinus Martyren
Francis A. Schaeffer
G.K.Chesterton

Professorer i väckelseteologi:

Charles Finney
Asa Mahan
John Wesley
R.A.Torrey

Professorer i ecklesiologi:

P.P. Waldenström
Watchman Nee

Professorer i missionsteologi:

aposteln Paulus
Leslie Newbigin
William Carey
Jim Elliot
Hendrik Kraemer
Sadhu Sundar Singh
Samuel Zwemer
John Paton
E. Stanley Jones
Frank Mangs (evangelisationsteologi)
aposteln Petrus (evangelisationsteologi)

Professorer i evangelisk didaktik:

Jeanna Otherdahl
Moses
F.W.Foerster

Professorer i kristen själavård:

Paul Tournier
Leslie Wheaterhead
Viktor Frankl
M.Scott Peck
Arne Fjellbu

Professorer i kristen diakoni:

August Herman Francke
J.C.Bring
Theodor Fliedner

Professorer i kristen spiritualitet:

W.R. Inge
Bernhard av Clairvaux
Gregorius av Nazians
Dionysios av Areopagita
Evelyn Underhill
A.W.Tozer
Friedrich von Hügel
A.B.Simpson

Institutionen för religionsvetenskap:

Professorer i religionshistoria:

Nathan Söderblom
Edvard Lehmann
Ernst Troeltsch
Auguste Sabatier
Helmer Ringgren
Patriarken Abraham

Professorer i religionssociologi:

Max Weber
Èmile Durkheim

Professorer i religionspsykologi:

William James
Hjalmar Sundén
Jonathan Edwards
Tor Andrae

Professorer i religionspedagogik:

Jürgen Garz
Emilia Fogelklou

Döda Akademiens tävlingar

Nationalepos-tävlingen

På Pontus Wikners förslag har Döda Akademien instiftat en tävling för att kunna utkora ett nytt nationalepos, i stil med Esaias Tegnérs Frithiofs saga. Tävlingen skall fortfara helt tills det värdiga eposet har hittats. Prissumman fastställs när vinnaren har hittats. Följande betingelser skall uppfyllas av eposet för att det skall kunna vinna tävlingen:

-Det skall vara skrivet för folket, precis som Frithiofs saga, och inte i första hand för en postmodern intelligentia.

-Det måste vara skrivet på bunden, rimmad vers.

-Den måste ta avstamp i nordisk mytologi, som sedan måste kombineras med inslag från andra mytologier och sfärer, levande i det svenska folkdjupet idag, varav följande fält är obligatoriska:

1) Kristendomen
2) Islam
3) Den religiösa populärkulturens sfär (typ New Age)
4) Den profana populärkulturens sfär

DÖDA AKADEMIENS ORDBOK

För det döda språkets värdighet

Döda Akademiens ordbok grundades för att nyskapa den klassiska filologin i samtidslitteraturen. Den är en internationell motsvarighet till Svenska Akademiens Ordbok, men mer essäistisk än sin förebild. Ordboken omfattar fem språk: Latin, grekiska, tyska, engelska och franska. Huvudvikten ligger på latinet och grekiskan.

Ansvaret för ordboksarbetet ligger på Döda Akademiens Ordbokskommitté, som leds av Friedrich Nietzsche.

Arbetet i kommittén är uppdelat enligt följande:

-Friedrich Nietzsche (Hela projektets huvudansvarige, ansvarig för grekiskan och latinet)
-Elias Aslaksen (ansvarig för engelskan och tyskan)
-Frédéric Godet (ansvarig för franskan och grekiskan)
-Vilhelm Ekelund (ansvarig för latinet och grekiskan)
-Samuel Johnson (ansvarig för engelskan och latinet)
-Friedrich Hölderlin (ansvarig för tyskan och grekiskan)- Tor Ulven (ansvarig för franskan och latinet)

På varje veckosammankomst i Döda Akademien framlägger ordbokskommittén en redovisning från sina egna kommittésammankomster, en redovisning som kan läsas i Döda Akademiens protokoll.